

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 221

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

52. sējums
2009. gada 14. septembris

Paziņojums Nr.

Saturs

Lappuse

IV Informācija

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTA INFORMĀCIJA

Āfrikas, Karību Jūras Reģiona un Klusā Okeāna valstu, no Vienas puses, un Eiropas Savienības un tās dalībvalstu, no otras puses, partnerattiecību nolīguma apvienotā Parlamentārā asambleja

Asamblejas 17. sesija notika Prāgā (Čehijas Republika) no 2009. gada 6. līdz 9. aprīlim.

2009/C 221/01

Pirmdienas, 2009. gada 6. aprīļa, sēdes protokols

Oficiālā atklāšanas sēde	1
Apvienotās parlamentārās asamblejas sēde	1
¶ 1. Apvienotās parlamentārās asamblejas sastāvs	1
¶ 2. Parlamentiem nepiederošu dalībnieku akreditācija	1
¶ 3. Aizstājēji	1
¶ 4. Darba kārtības projekta pieņemšana (ACP-EU/100.498)	1
¶ 5. ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 16. sesijas protokola apstiprināšana (OV C 61, 16.3.2009.)	2
¶ 6. Līdzpriekšsēdētāju paziņojumi, tostarp lēmumi, kas pieņemti Prezidija 2009. gada 5. aprīļa sanāksmē	2
¶ 7. Par attīstību un humāno palīdzību atbildīgā Eiropas Komisijas locekļa Louis Michel paziņojums	2
¶ 8. Jautājumi Komisijai	2
¶ 9. Komisijas īstenotie pasākumi saistībā ar ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 16. sesijā Portmorsbijā (Papua–Jaungvinejā) pieņemtajām rezolūcijām	3
10. Situācija Madagaskarā	3

LV

11. Debates ar Komisiju	3
12. Steidzams jautājums Nr. 1: par Kotonū nolīguma nozīmi pārtikas nodrošinājuma un finanšu krīzes risināšanā ĀKK valstīs	3

2009/C 221/02

Otrdienas, 2009. gada 7. aprīļa, sēdes protokols

1. Aizstājēji	4
2. Čehijas Republikas ārlietu ministra vietnieka attīstības jautājumos, ES Padomes priekšsēdētāja Jan Kohout paziņojums	4
3. Zālamana Salu ārlietu un ārējās tirdzniecības ministra, ĀKK Padomes priekšsēdētāja god. William Haomae paziņojums	4
4. Jautājumi Padomei	4
5. Debates ar Padomi	5
6. Kotonū nolīguma pārskatīšana: debates bez rezolūcijas	5
7. Steidzams jautājums Nr. 2: par miera, drošības, stabilitātes un pārvaldes nodrošināšanu un veicināšanu Somālijā	5

2009/C 221/03

Trešdienas, 2009. gada 8. aprīļa, sēdes protokols

1. Aizstājēji	6
2. Protokola apstiprināšana sanāksmei, kas notika pirmdien, 2009. gada 6. aprīlī	6
3. Ekonomisko un sociālo partneru ziņojums	6
4. Klimata pārmaiņu sociālā un ekoloģiskā ietekme — Ziņojums, ko sagatavoja Netty Baldeh (Gambija) un Josep Borrell Fontelles — Sociālo jautājumu un vides komiteja (ACP-EU/100.383/09/fin.)	6
5. Par problēmām, nodrošinot dažādu etnisko grupu, kultūru un reliģiju demokrātisku līdzaspastāvēšanu ĀKK un ES valstīs — Ziņojums, ko sagatavoja Ruth Magau (Dienvīdāfrika) un Filip Kaczmarek — Politikas lietu komiteja (ACP-EU/100.460/09/fin.)	6
6. Valsts stratēģijas dokumenti un reģionālie stratēģijas dokumenti ĀKK valstīm: debates bez rezolūcijas	6
7. Protokola apstiprināšana sanāksmei, kas notika otrdien, 2009. gada 7. aprīlī, no rīta	6
8. Pašreizējā nostāja PTO sarunās — Eiropas Komisijas tirdzniecības komisāres baroneses C. Ashton uzstāšanās: debates bez rezolūcijas	6
9. Pašreizējā nostāja EPN sarunās — Eiropas Komisijas tirdzniecības komisāres baroneses C. Ashton uzstāšanās: debates bez rezolūcijas	7
10. Par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem un to ietekmi ĀKK valstīs — Ziņojums, ko sagatavoja Assarid Ag Imbarcaouane (Mali) un Jürgen Schröder — Ekonomikas attīstības, finanšu un tirdzniecības komiteja	7
11. Parlamentāro komiteju loma ekonomisko partnerattiecību nolīgumu institucionālajos noteikumos: debates bez rezolūcijas	7

(Turpinājums vāka 3. lappusē)

IV

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNiegta Informācija

ĀFRIKAS, KARĪBU JŪRAS REGIONA UN KLUSĀ OKEĀNA VALSTU, NO VIENAS PUSES, UN EIROPAS SAVIENĪBAS UN TĀS DALĪBVALSTU, NO OTRAS PUSES, PARTNERATTIECĪBU NOLĪGUMA APVIENOTĀ PARLAMENTĀRĀ ASAMBLEJA

PIRMDIENAS, 2009. GADA 6. APRĪĻA, SĒDES PROTOKOLS

(2009/C 221/01)

(Sēdi atklāja plkst. 11.40.)

Oficiālā atklāšanas sēde

Asambleju uzrunāja:

ES Ministru Padomes priekšsēdētājs, Čehijas Republikas par attīstības jautājumiem atbildīgais ārlietu ministra vietnieks *Jan Kohout*, ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas līdzpriekšsēdētājs *Wilkie Rasmussen*, ES Padomes priekšsēdētājs, Čehijas Republikas ministru prezidents *Dr. Mirek Topolánek* un ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas līdzpriekšsēdētāja *Glenys Kinnock*.

(Sēdi pārtrauca plkst. 12.25 un atsāka plkst. 15.05.)

SĒDI VADĪJA G. KINNOCK,

līdzpriekšsēdētāja

Apvienotās parlamentārās asamblejas sēde

Līdzpriekšsēdētāja sveica visus klātesošos. Viņa uzaicināja ar kļūsumu brīdi godināt negaidīti mūžībā aizgājušā kādreizējā APA locekļa *Abdalla Mohamed Bedri* (Sudāna) piemiņu. Līdzpriekšsēdētāja arī asamblejas vārdā pauda līdzjūtību par upuriem zemestrīcē, kura šajā dienā bija notikusi Itālijas centrālajā daļā, aiznesot sev līdzi daudzas dzīvības.

1. Apvienotās parlamentārās asamblejas sastāvs

Līdzpriekšsēdētāja paziņoja, ka Apvienotās parlamentārās asamblejas locekļu sarakstu, ko nosūtījušas ĀKK valstu iestādes un Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs, pievienos protokolam.

2. Parlamentiem nepiederošu dalībnieku akreditācija

Līdzpriekšsēdētāja paziņoja, ka ĀKK valstu iestādes ir atsūtījušas parlamentiem nepiederošo pārstāvju sarakstu. Saskaņā ar Partnerattiecību nolīguma 17. panta 1. punktu un Apvienotās parlamentārās asamblejas Reglamenta 1. pantu līdzpriekšsēdētāja ierosināja šos pārstāvjus reģistrēt un iekļaut viņu vārdus protokola pielikumā.

Apvienotā parlamentārā asambleja tam piekrita.

Uzstājās: *A. Hutchinson*.

Lēmums: Apvienotā parlamentārā asambleja nolēma atgādināt ĀKK valstīm, ka delegātiem jābūt parlamenta deputātiem un ka vēstnieki viņus var aizstāt izņēmuma gadījumos.

3. Aizstājēji

Līdzpriekšsēdētāja paziņoja par šādiem aizstājējiem: *F. Fernández Martín* (aizstāj *A. López-Istúriz White*), *N. Gill* (aizstāj *K. Jöns*), *A. Hutchinson* (aizstāj *L. McAvan*), *M. Kastler* (aizstāj *P. Gaubert*), *C. Klass* (aizstāj *C. Coelho*), *J. Leinen* (aizstāj *D. Grabowska*), *C. Neri* (aizstāj *F. Pleguezuelos Aguilar*), *P. Olajos* (aizstāj *L. Novak*), *R. Seiber* (aizstāj *J. Ribeiro e Castro*) un *K. Virrankoski* (aizstāj *N. Busk*).

4. Darba kārtības projekta pieņemšana (ACP-EU/100.498)

Darba kārtības projektu pieņēma, kā norādīts šajā protokolā.

5. ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 16. sesijas protokola apstiprināšana (OV C 61, 16.3.2009.)

Protokolu apstiprināja.

6. Līdzpriekšsēdētāju paziņojumi, tostarp lēmumi, kas pieņemti Prezidija 2009. gada 5. aprīļa sanāksmē

Līdzpriekšsēdētāja iepazīstināja ar Prezidija 2009. gada 5. aprīļa sanāksmē pieņemtajiem lēmumiem:

- pilnvarot pastāvīgās komitejas sagatavot šādus ziņojumus:
 - Politikas lietu komiteja — Brīvu un neatkarīgu plašsaziņas līdzekļu loma;
 - Ekonomikas attīstības, finanšu un tirdzniecības komiteja — lēmumu par nākošā ziņojuma tēmu pieņems komitejas sanāksmē 2009. gada septembrī;
 - Sociālo lietu un vides komiteja — Globālās krīzes sociālās sekas;
- apstiprināt ziņojumu par 2008. gada faktu vākšanas misiju uz Karību jūras reģionu un publicēt to APA mājaslapā;
- pieņemt tās ziņojumu par nevalstiskajiem dalībniekiem, publicēt to APA mājaslapā un īstenot tās ieteikumus no 2009. gada septembra;
- atcelt APA misiju Eiropas Parlamenta vēlēšanu novērošanai 2009. gada jūnijā;
- turpināt organizēt 4. reģionālo sanākumu Burkinafaso no 2009. gada 28. līdz 30. oktobrim;
- vērsties rakstiski pie Eiropas Komisijas, aicinot pieņemt papildu klauzulu ĀKK un ES finansēšanas līgumam, kas attiecas uz komandējuma naudām ĀKK locekļiem no APA;
- vērsties rakstiski pie ĀKK Padomes un Vēstnieku komitejas, aicinot pārskatīt ĀKK Padomes lēmumu samazināt dienu skaitu un ĀKK sekretariāta personālu, kas apkalpo APA plenārsēdes.

Līdzpriekšsēdētāja sniedza informāciju par citiem nedēļas pasākumiem, tostarp 7. aprīļa darbsemināru, un informēja par Sieviešu forumu, kas risinājās 4. aprīlī.

Līdzpriekšsēdētāja paziņoja šādus termiņus:

- attiecībā uz grozījumiem rezolūciju priekšlikumos, kas iekļauti pastāvīgo komiteju sniegtajos ziņojumos – pirmdiena, 6. aprīlis, plkst. 18.00;

— attiecībā uz grozījumiem kompromisa rezolūcijā un citiem steidzamiem grozījumiem rezolūcijā par Somāliju – otrdiena, 7. aprīlis, plkst. 15.00;

— attiecībā uz grozījumiem kompromisa rezolūcijā un citiem steidzamiem grozījumiem rezolūcijā par pārtikas un finanšu krīzi – otrdiena, 7. aprīlis, plkst. 18.00.

7. Par attīstību un humāno palīdzību atbildīgā Eiropas Komisijas locekļa Louis Michel paziņojums

Līdzpriekšsēdētāja ar atzinību novērtēja un pateicās Komisijas loceklim par viņa ilgstošo ieguldījumu Apvienotās parlamentārās asamblejas darbā.

Eiropas Komisijas loceklis *L. Michel* sniedza paziņojumu Komisijas vārdā.

8. Jautājumi Komisijai

Komisijai uzdeva 19 jautājumus.

Komisija jau iepriekš bija atbildējusi uz jautājumiem rakstveidā, un *L. Michel* sniedza mutiskas atbildes uz šādiem papildu jautājumiem:

jautājums Nr. 1, ko uzdeva *Jardim Fernandes*, par atbalstu ĀKK valstīm starptautiskās finanšu krīzes kontekstā;

jautājums Nr. 4, ko uzdeva *A. I. Assarid* (Mali), par 10. EAF stāšanos spēkā;

jautājums Nr. 6, ko uzdeva *A. Van Lancker*, par EPN un reģionālo integrāciju;

jautājums Nr. 7, ko uzdeva *C. Neris*, par ES un CARIFORUM EPN: Reģionālā sadarbība;

jautājums Nr. 9, ko uzdeva *Cashman*, par Parlamenta darbību saistībā ar Starptautiskās demogrāfiskās attīstības konferences 15. gadadienu;

jautājums Nr. 10, ko uzdeva *W. William* (Seišelu salas), par ĀKK un ES attiecībām zivsaimniecības jomā;

jautājums Nr. 19, ko uzdeva *M. H. Aubert*, par atbalstu lauksaimniecībai;

jautājums Nr. 11, ko uzdeva *A. Hutchinson*, par situāciju Kongo Demokrātiskās Republikas austrumu daļā;

jautājums Nr. 12, ko uzdeva *A. Veneto*, par smago situāciju Kongo Demokrātiskajā Republikā;

jautājums Nr. 13, ko uzdeva *H. Schnellhardt*, par attiecībām ar Zimbabvi pēc vēlēšanām;

jautājums Nr. 14, ko uzdeva *T. Cornillet*, par Dārfūru;

jautājums Nr. 15, ko uzdeva *E. Jardim Fernandes* (aizstāj *A. Gomes*), par cilvēktiesībām Etiopijā;

jautājums Nr. 16, ko uzdeva *M.-A. Carlotti* un *N. Deerpalsing* (Maurīcija), par politisko situāciju Madagaskarā (papildu jautājumu uzdeva *M.-A. Carlotti*);

jautājums Nr. 17, ko uzdeva *O. Schmidt* (aizstāj *J. Van Hecke*), par Nīlas reģionālo pārvaldību;

jautājums Nr. 18, ko uzdeva *Atim-Ogwal* (Uganda), par kājniņu ieročiem un vieglajiem ieročiem (SALW) un to postošo ietekmi uz Subsahāras Āfrikas iedzīvotāju ekonomisko, politisko un sociālo dzīvi.

Jautājuma Nr. 2, Nr. 3 un Nr. 5 autori sēdē nepiedalījās.

9. Komisijas īstenotie pasākumi saistībā ar ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 16. sesijā Portmorsbijā (Papua–Jaungvinejā) pieņemtajām rezolūcijām

Komisijas loceklis atsaucās uz izplatīto dokumentu par Komisijas īstenotajiem pasākumiem.

10. Situācija Madagaskarā

Tā kā Komisijas loceklis *L. Michel* par šo tēmu jau runāja, atbildot uz jautājumiem, viņš neveica iepazīstināšanu ar jautājumu.

Uzstājās: *Deerpalsing* (Maurīcija), *William* (Seišelu salas), *Diagne* (Senegāla), *Polisi* (Ruanda) un *Mafuga* (Lesoto).

Komisija atbildēja uz izvirzītajiem jautājumiem.

11. Debates ar Komisiju

Uzstājās: *O. Schmidt*, *De Sousa* (Angola), *Straker* (Sentvinsenta un Grenadīnas), *M. A. Martínez Martínez*, *Ramotar* (Gajāna), *Polisi* (Ruanda), *Assarid* (Mali), *Milupi* (Zambija), *Naib* (Eritreja), *Deerpalsing* (Maurīcija), *Cavuilati* (Fidži) un *Mabaya* (Kongo Demokrātiskā Republika).

Komisija atbildēja uz izvirzītajiem jautājumiem.

12. Steidzams jautājums Nr. 1: par Kotonū nolīguma nozīmi pārtikas nodrošinājuma un finanšu krīzes risināšanā ĀKK valstīs

Ar jautājumu iepazīstināja ESAO Attīstības centra vecākais ekonomists *Andrew Mold*.

Uzstājās Komisijas loceklis *L. Michel*.

Uzstājās: *Bobbo* (Kamerūna), *J. Schröder*, *M. A. Martínez Martínez*, *Ntuane* (Botsvāna), *O. Schmidt*, *William* (Seišelu salas), *F. Schmidt*, *H. P. Mayer*, *Gebre-Christos* (Etiopija) un *H. Schnellhardt*.

A. Mold atbildēja uz viņam uzdotajiem jautājumiem.

(Sēdi slēdza plkst. 18.45.)

Wilkie RASMUSSEN un
Glenys KINNOCK,
līdzpriekšsēdētāji

Sers John KAPUTIN un
Dietmar NICKEL,
ģenerālsekretāri

OTRDIENAS, 2009. GADA 7. APRĪĻA, SĒDES PROTOKOLS

(2009/C 221/02)

(Sēdi atklāja plkst. 9.20.)

SĒDI VADĪJA W. RASMUSSEN,

līdzpriekšsēdētājs

Līdzpriekšsēdētājs aicināja Asamblejas locekļus ar klusuma brīdi godināt iepriekšējā dienā Itālijas vidienē notikušās zemestrīces upuru piemiņu.

Līdzpriekšsēdētājs atgādināja, ka šī diena iezīmē 15. gadadienu kopš 1994. gada genocīda Ruandā, un aicināja Asamblejas locekļus ar klusuma brīdi godināt šīs traģēdijas upuru piemiņu.

Līdzpriekšsēdētājs sveica ĀKK Padomes un ES Padomes priekšsēdētājus — god. *William Haomae* un *Jan Kohout*.

1. Aizstājēji

Līdzpriekšsēdētājs paziņoja par šādiem aizstājējiem:

F. Fernández Martín (aizstāj *A. López-Istúriz White*), *N. Gill* (aizstāj *K. Jöns*), *A. Hutchinson* (aizstāj *L. McAvan*), *A. Jäättteenmäki* (aizstāj *F. Hall*) *M. Kastler* (aizstāj *P. Gaubert*), *C. Klass* (aizstāj *C. Coelho*), *J. Leinen* (aizstāj *D. Grabowska*), *C. Neris* (aizstāj *F. Pleguezuelos Aguilar*), *P. Olajos* (aizstāj *L. Novák*), *R. Seeber* (aizstāj *J. Ribeiro e Castro*) un *K. Virrankoski* (aizstāj *N. Busk*).

2. Čehijas Republikas ārlietu ministra vietnieka attīstības jautājumus, ES Padomes priekšsēdētāja Jan Kohout paziņojums

J. Kohout sniedza paziņojumu ES Padomes vārdā.

3. Zālamana Salu ārlietu un ārējās tirdzniecības ministra, ĀKK Padomes priekšsēdētāja god. William Haomae paziņojums

W. Haomae sniedza paziņojumu ĀKK Padomes vārdā.

4. Jautājumi Padomei

ĀKK Padomei uzdeva divus jautājumus.

W. Haomae atbildēja uz šādiem jautājumiem un papildjautājumiem:

jautājums Nr. 1, ko uzdeva *W. William* (Seišelu Salas), par palīdzības apvienošanu un Kotonū partnerības nolīguma (CPA) pārskatīšanu;

jautājums Nr. 2, ko uzdeva *M.-A. Carlotti* un *Lutundula* (Kongo DR), par ĀKK Padomes lēmumu samazināt ĀKK Skeretariāta misijas budžetu (papildu jautājumu uzdeva *M.-A. Carlotti*).

Jautājuma Nr. 3 autors sēdē nepiedalījās.

Eiropas Savienības Padomei uzdeva sešpadsmit jautājumus.

J. Kohout atbildēja uz šādiem jautājumiem un papildjautājumiem:

jautājums Nr. 4, ko uzdeva *Z. Roithova*, par Tūkstošgades attīstības mērķiem (TAM);

jautājums Nr. 6, ko uzdeva *C. Neris*, par papildu finansējumu/ES un Āfrikas stratēģiju;

jautājums Nr. 8, ko uzdeva *A. Van Lancker*, par veselības jomas finanšu deficītu;

jautājums Nr. 15, ko uzdeva *W. William* (Seišelu Salas), par attīstības palīdzību valstīm ar vidējiem ienākumiem (MIC);

jautājums Nr. 13, ko uzdeva *Deerpalsing* (Maurīcija), par ES Padomes lēmumu/lēmumu par EPN īstenošanu/pārraudzību;

jautājums Nr. 16, ko uzdeva *M.-A. Carlotti* (aizstāj *A. Hutchinson*), par situāciju Kongo DR austrumu daļā;

jautājums Nr. 17, ko uzdeva *A. Veneto*, par smago situāciju Kongo DR;

jautājums Nr. 18, ko uzdeva *J. Fernandes*, par Zimbabvi;

jautājums Nr. 20, ko uzdeva *H. Schnellhardt*, par karaspēka mobilizāciju pie Somālijas krastiem;

jautājums Nr. 5, ko uzdeva *A. I. Assarid* (Mali), par globālo finanšu un ekonomisko krīzi;

jautājums Nr. 10, ko uzdeva *J. Fernandes* (aizstāj *A. Gomes*), par ĀKK ietekmi uz jauno Kopējo nostāju par ieroču eksportu;

jautājums Nr. 12, ko uzdeva *M.-A. Carlotti*, par migrāciju un ĀKK un ES partnerību;

jautājums Nr. 14, ko uzdeva *F. A. Kaczmarek*, par attīstības sadarbību jaunās ES devējās valstīs.

J. Kohout atbildēja kopā uz šādiem jautājumiem un papildjautājumiem:

jautājums Nr. 11, ko uzdeva *Cashman*, par personām ar īpašām vajadzībām un TAM;

jautājums Nr. 21, ko uzdeva *Atim Ogwal* (Uganda), par Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām (CRPD).

Pēc šāda jautājuma nebija papildu jautājumu:

jautājums Nr. 7, ko uzdeva M. A. Martínez Martínez (aizstāj M. Jouye de Grandmaison), par klimata pārmaiņām.

Jautājumu Nr. 19 un Nr. 9 autori sēdē nepedalījās.

5. Debates ar Padomi

Uzstājās: William (Seišelu Salas), Baldeh (Gambija), Diagne (Senegāla) un Milupi (Zambija).

W. Haomae un J. Kohout atbildēja uz izvirzītajiem jautājumiem.

6. Kotonū nolīguma pārskatīšana: debates bez rezolūcijas

Uzstājās: S. Manservisi (Eiropas Komisija), R. Wieland, M.-A. Carlotti, D. Martens, Bobbo (Kamerūna), M. Cashman un līdzpriekšsēdētāja G. Kinnoek.

S. Manservisi atbildēja uz izvirzītajiem jautājumiem un noslēdza debates.

7. Steidzams jautājums Nr. 2: par miera, drošības, stabilitātes un pārvaldes nodrošināšanu un veicināšanu Somālijā

Uzstājās: Dekuek (Sudāna), F. A. Kaczmarek, Naib (Eritreja), M.-A. Carlotti, Abdi Said (Džibutija), M. Gahler, Gebre-Christos (Etiopija), F. Morillon, Baldeh (Gambija), N. Deva, De Sousa (Angola), M. H. Aubert un R. Berend.

Somālijas Pagaidu federālā parlamenta priekšsēdētājs Sheikh Adan M. Nur uzrunāja sesijas dalībniekus saskaņā ar Reglamenta 4. panta 4. punktu.

S. Manservisi (Eiropas Komisija) noslēdza debates.

(Sēdi pārtrauca plkst. 13.10.)

Wilkie RASMUSSEN un
Glenys KINNOCK,
līdzpriekšsēdētāji

Sers John KAPUTIN un
Dietmar NICKEL,
ģenerālsekretāri

TREŠDIENAS, 2009. GADA 8. APRĪĻA, SĒDES PROTOKOLS

(2009/C 221/03)

(Sēdi atklāja plkst. 9.20.)

SĒDI VADĪJA W. RASMUSSEN,

līdzpriekšsēdētājs

1. Aizstājēji

Līdzpriekšsēdētāja paziņoja par šādiem aizstājējiem: F. Fernández Martín (aizstāj A. López-Istúriz White), N. Gill (aizstāj K. Jöns), A. Hutchinson (aizstāj L. McAvan), A. Jäättteenmäki (aizstāj F. Hall), M. Kastler (aizstāj P. Gaubert), C. Klass (aizstāj C. Coelho), R. Lefrançois (aizstāj K. Arif), J. Leinen (aizstāj D. Grabowska), C. Neris (aizstāj F. Pleguezuelos Aguilar), P. Olajos (aizstāj L. Novak), R. Seeber (aizstāj J. Ribeiro e Castro) un K. Virrankoski (aizstāj N. Busk).

2. Protokola apstiprināšana sanāksmei, kas notika pirmdien, 2009. gada 6. aprīlī

Protokolu apstiprināja.

3. Ekonomisko un sociālo partneru ziņojums

EESK ĀKK uzraudzības komitejas priekšsēdētājs L. Jahier iepazīstināja ar ĀKK reģionālās integrācijas jautājumu.

EESK ĀKK uzraudzības komitejas locekle B. King iepazīstināja ar jautājumu par CARIFORUM EPN un tā ietekmi uz reģionālo integrāciju Karību jūras reģionā.

Uzstājās: Mugambe (Uganda), Humphrey (Barbadosa) un William (Seišelu Salas).

L. Jahier un B. King atbildēja uz debatēs uzdotajiem jautājumiem.

Mugambe (Uganda) vaicāja par iespējamo Austrumāfrikas Likumdošanas asamblejas piedalīšanos APA sanāksmēs kā novērotājiem. Līdzpriekšsēdētājs apstiprināja, ka reģionālo ekonomisko apvienību locekļi drīkst apmeklēt APA saskaņā ar Reglamenta 4. pantu.

4. Klimata pārmaiņu sociālā un ekoloģiskā ietekme

J. Borrell Fontelles un N. Baldeh (Gambija) iepazīstināja ar savu ziņojumu.

Uzstājās: Tapsoba (Burkinafaso), Hamatoukour (Kamerūna), Mugambe (Uganda), A. Jäättteenmäki, M. H. Aubert, Sorongope (Centrālāfrikas Republika), C. Klass, de Sousa (Angola), J. Haug, William (Seišelu Salas), E.-R. Korhola, Deerpalsing (Maurīcija), A. M. Gomes, Bounkoulou (Kongo Republika) un A. Baum (Eiropas Komisija).

N. Baldeh (Gambija) un J. Borrell Fontelles noslēdza debates.

5. Par problēmām, nodrošinot dažādu etnisko grupu, kultūru un reliģiju demokrātisku līdzpastāvēšanu ĀKK un ES valstīs

R. Magau (Dienvidāfrika) un F. Kaczmarek iepazīstināja ar ziņojumu.

Uzstājās: Ogwal (Uganda), M. Gahler, J. Leinen, Naib (Eritreja), I. Waziri (Nigērija), M. Kastler, Hamatoukour (Kamerūna), M. Cashman un A. Baum (Eiropas Komisija).

R. Magau (Dienvidāfrika) un F. Kaczmarek noslēdza debates.

6. Valsts stratēģijas dokumenti un reģionālie stratēģijas dokumenti ĀKK valstīm: debates bez rezolūcijas

Līdzpriekšsēdētājs iepazīstināja ar aplūkojamo jautājumu.

Uzstājās: William (Seišelu Salas), Dekuek (Sudāna), Deerpalsing (Maurīcija), Milupi (Zambija), Hamatoukour (Kamerūna), līdzpriekšsēdētāja G. Kinnock, A. Baum (Eiropas Komisija), Jean-Marie (Sentlūsija), Solamalemalo (Samoa), R. Wieland un A. Van Lancker.

Asambleja pieņēma Reģionālo stratēģijas dokumentu un reģionālo indikatīvo programmu 10. EAF ietvaros demokrātiskas pārbaudes pamata projektu par pamatu šim darbam.

(Sēdi pārtrauca plkst. 12.20 un atsāka plkst. 15.15.)

SĒDI VADĪJA G. KINNOCK,

līdzpriekšsēdētāja

7. Protokola apstiprināšana sanāksmei, kas notika otrdien, 2009. gada 7. aprīlī, no rīta

Protokolu apstiprināja.

8. Pašreizējā nostāja PTO sarunās

Līdzpriekšsēdētāja sveica Komisijas locekli, kura pirmoreiz piedalās Apvienotajā parlamentārajā asamblejā.

Komisijas locekle sniedza paziņojumu.

Uzstājās: *Straker* (Sentvinsenta un Grenadīnas), *R. Sturdy*, *Assarid* (Mali), *William* (Seišelu Salas), *Deerpalsing* (Maurīcija), *Diagne* (Senegāla), *N. Deva*, *Mporogomyi* (Tanzānija), *Humphrey* (Barbadosa), *Sithole* (Dienvidāfrika), *Jean-Marie* (Sentlūsija), *J. Fernandes*, *Gosset* (Kotdivuāra) un *N. Gill*.

Komisijas locekle atbildēja uz izvirzītajiem jautājumiem.

9. Pašreizējā nostāja EPN sarunās

Komisijas locekle sniedza paziņojumu.

Uzstājās: *Dalrymple-Philibert* (Jamaika), *N. Gill*, *William* (Seišelu Salas), *Mafura* (Lesoto), *Deerpalsing* (Maurīcija), *R. Sturdy*, *Assarid* (Mali), *Mushelenga* (Namībija), *Tambuwal* (Nigērija), *Baldeh* (Gambija), *A. Hutchinson*, *M. A. Martínez Martínez* un *Straker* (Sentvinsenta un Grenadīnas).

Komisijas locekle atbildēja uz izvirzītajiem jautājumiem.

Lēmums. Līdzpriekšsēdētāji rakstiski pateiksies Komisijas loceklei par sniegto apliecinājumu, ka tie elementi Eiropas pagaidu partnerattiecību nolīgumos, kurus attiecīgās ĀKK valstis vēlēšies pārskatīt, tiks tiem pievienoti un izskatīti "pilna apjoma" EPN sarunās, un lūgs rakstisku Komisijas priekšsēdētāja apliecinājumu tam.

(Sēdi pārtrauca plkst. 18.16.)

Wilkie RASMUSSEN un
Glenys KINNOCK,
līdzpriekšsēdētāji

Sers John KAPUTIN un
Dietmar NICKEL,
ģenerālsekretāri

10. Par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem un to ietekmi ĀKK valstīs

Assarid (Mali) un *J. Schröder* iepazīstināja ar savu ziņojumu.

Uzstājās: *A. Hutchinson*, *Bundu* (Sjerraleone), *J. Schröder*, *O. Schmidt*, *C. Schlyter*, *H. Schnellhardt*, *C. Neris*, *Hamatoukour* (Kamerūna), *R. Berend*, *Waziri* (Nigērija), *A. Van Lancker* un *D. Brew* (Eiropas Komisija).

Assarid noslēdza debates.

11. Parlamentāro komiteju loma ekonomisko partnerattiecību nolīgumu institucionālajos noteikumos: debates bez rezolūcijas

Uzstājās: *D. Brew* (Eiropas Komisija), *M. A. Martínez Martínez*, *Rodgers* (Surinama), *Hopffer* (Kaboverde), *William* (Seišelu Salas), *Humphrey* (Barbadosa), *Sorie* (ECOWAS), *Jean-Marie* (Sentlūsija) un *A. Hutchinson*.

CETURTDIENAS, 2009. GADA 9. APRĪĻA, SĒDES PROTOKOLS

(2009/C 221/02)

(Sēdi atklāja plkst. 9.15.)

SĒDI VADĪJA G. KINNOCK,

līdzpriekšsēdētāja

1. Aizstājēji

Līdzpriekšsēdētāja paziņoja par šādiem aizstājējiem:

F. Fernández Martín (aizstāj *A. López-Istúriz White*), *N. Gill* (aizstāj *K. Jöns*), *A. Hutchinson* (aizstāj *L. McAvan*), *M. Kastler* (aizstāj *P. Gaubert*), *C. Klass* (aizstāj *C. Coelho*), *R. Lefrançois* (aizstāj *K. Arif*), *J. Leinen* (aizstāj *D. Grabowska*), *C. Neris* (aizstāj *F. Pleguezuelos Aguilar*), *P. Olajos* (aizstāj *L. Novak*), *R. Seeber* (aizstāj *J. Ribeiro e Castro*), *K. Virrankoski* (aizstāj *N. Busk*) un *Z. Zaleski* (aizstāj *L. Liepiņu*).

2. Protokolu apstiprināšana sanāksmei, kas notika trešdien, 2009. gada 8. aprīlī, no rīta un pēcpusdienā

Protokolus apstiprināja.

3. Darbsemināru kopsavilkuma ziņojumi

Iepazīstināja ar šādiem darbsemināru kopsavilkuma ziņojumiem:

— *Emanuel Jardim Fernandes* – Ilgtspējīga enerģētika – Ustek saules enerģijas spēkstacijas apmeklējums;

— *Richard Seeber* – Krīzes vadība – Prāgas pretplūdu aizsardzības sistēmas apmeklējums;

— *Inusah Fuseini* (Gana) – Ekoloģiskais kaitējums – piesārņotas teritorijas apmeklējums.

4. Goda priekšsēdētāja iecelšana

Saskaņā ar darba kārtību sers *Louis Straker* (Sentvinsenta un Grenadīnas) izteica atzinību par līdzpriekšsēdētājas *G. Kinnock* darbu un vērtīgo ieguldījumu ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas darbā. Viņš ierosināja piešķirt līdzpriekšsēdētājai *G. Kinnock* Apvienotās parlamentārās asamblejas goda priekšsēdētājas nosaukumu kā atzinību par viņas izcilo veikumu asamblejas darbā (saskaņā ar ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas reglamenta 29. pantu).

Asambleja ar aklamāciju apstiprināja līdzpriekšsēdētājas *G. Kinnock* iecelšanu par Apvienotās parlamentārās asamblejas goda priekšsēdētāju.

Uzstājās: līdzpriekšsēdētājs *W. Rasmussen*, *William* (Seišelu Salas) un līdzpriekšsēdētāja *G. Kinnock*.

5. Balsojums par rezolūcijas priekšlikumiem, kas iekļauti triju pastāvīgo komiteju ziņojumos

Uzstājās: *N. Deva* par balsošanas procedūru.

— Par problēmām, nodrošinot dažādu etnisko grupu, kultūru un reliģiju demokrātisku līdzāspastāvēšanu ĀKK un ES valstīs

Ziņojums, ko sagatavoja *Ruth Magau* (Dienvidāfrika) un *Filip Kaczmarek*

Politikas lietu komiteja (ACP-EU/100.460/09/fin.)

Pieņēma 1. un 2. grozījumu.

Rezolūciju ar grozījumiem pieņēma vienprātīgi.

— Par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem un to ietekmi ĀKK valstīs

Ziņojums, ko sagatavoja *Assarid Ag Imbarcaouane* (Mali) un *Jürgen Schröder*

Ekonomikas attīstības, finanšu un tirdzniecības komiteja (ACP-EU/100.463/09/fin.)

Seši asamblejas dalībnieki pieprasīja atsevišķu balsojumu par Q apsvērumu, un šis apsvērums tika pieņemts.

Seši asamblejas dalībnieki pieprasīja atsevišķu balsojumu par 6. punktu, un šis punkts tika pieņemts.

Seši asamblejas dalībnieki pieprasīja atsevišķu balsojumu un balsojumu atsevišķi pa palātām par 9. punktu, un šis punkts tika noraidīts.

J. Schröder un *A. Hutchinson* iepazīstināja ar mutisku grozījumu 18. punktam, un grozījums tika pieņemts.

Seši asamblejas dalībnieki pieprasīja atsevišķu balsojumu par 19b) un 22. punktu, un abi punkti tika pieņemti.

Seši asamblejas dalībnieki pieprasīja atsevišķu balsojumu un balsojumu atsevišķi pa palātām par 23. punktu un 24. punktu, un abi punkti tika noraidīti.

Grozījums Nr. 7 tika atsaukts.

Pieņēma grozījumus Nr. 1–6 un Nr. 8–12.

Rezolūciju ar grozījumiem pieņēma vienprātīgi.

— Klimata pārmaiņu sociālā un ekoloģiskā ietekme

Ziņojumu sagatavoja *Netty Baldeh* (Gambija) un *Josep Borrell Fontelles*

Sociālo jautājumu un vides komiteja (ACP-EU/100.383/09/fin.)

Rezolūciju pieņēma vienprātīgi bez grozījumiem.

6. Balsojums par steidzamiem rezolūciju priekšlikumiem

— Steidzams rezolūcijas priekšlikums par Kotonū nolīguma nozīmi pārtikas nodrošinājuma un finanšu krīzes risināšanā ĀKK valstīs (ACP-EU/100.568/09/comp.)

Pieci asamblejas dalībnieki pieprasīja atsevišķu balsojumu un balsojumu atsevišķi pa palātām par 1., 2., 9. un 10. punkta grozījumiem, un šie grozījumi tika noraidīti.

Noraidīja 8. grozījumu.

Pieņēma grozījumus Nr. 3–7.

Rezolūciju ar grozījumiem pieņēma vienprātīgi, vienam atturoties.

Balsojuma izklāsts (Reglamenta 16. pants): *A. Hutchinson* (mutiski).

— Steidzams rezolūcijas priekšlikums par miera, drošības, stabilitātes un pārvaldes nodrošināšanu un veicināšanu Somālijā (ACP-EU/100.569/09/comp.)

Pieņēma 1. grozījumu, 2. grozījumu (ar mutisku grozījumu, ko ierosināja *Kamar* (Kenija)), 3. grozījumu (ar mutisku grozījumu, ko ierosināja *M. Gahler*), 4. grozījumu (ar mutisku grozījumu, ko ierosināja *Kamar* (Kenija)) un 5.–7. grozījumu.

Rezolūciju ar grozījumiem pieņēma vienprātīgi.

Uzstājās: *M. Gahler* un *Assarid* (Mali).

SĒDI VADĪJA *W. RASMUSSEN*,

līdzpriekšsēdētājs

7. ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 18. sesijas laiks un vieta

APA 18. sesiju rīkos no 2009. gada 30. novembra līdz 3. decembrim Luandā (Angola).

De Sousa (Angola) paziņoja asamblejas dalībniekiem, ka viņi būs ļoti gaidīti Luandā.

8. Citi jautājumi

Mushelenga (Namībija) vērsa asamblejas dalībnieku uzmanību uz plūdiem Namībijā, kas sākās 2009. gada marta sākumā, un aicināja steidzami reaģēt, sedzot neatliekamās un vidēja termiņa vajadzības līdz pat 350 000 cilvēkiem, ko skāruši šie plūdi.

Līdzpriekšsēdētāji pateicās Čehijas oficiālajām iestādēm par viesmīlību un ieguldīto darbu saistībā ar ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 17. sesijas organizēšanu Prāgā, kā arī par sarīkotajiem sociālajiem pasākumiem asamblejas norises laikā.

Pirms sēdes slēgšanas tika ekrānā demonstrēta fotoattēlu sērija, kurā iemūžināti mirkļi no *G. Kinnock* darba asamblejas līdzpriekšsēdētājas amatā. Līdzpriekšsēdētājs *W. Rasmussen* pasniedza *G. Kinnock* ziedus.

(Sēdi slēdza plkst. 10.45.)

Wilkie RASMUSSEN un
Glenys KINNOCK,
līdzpriekšsēdētāji

Sers John KAPUTIN un
Dietmar NICKEL,
ģenerālsēkretāri

I PIELIKUMS

APVIENOTĀS PARLAMENTĀRĀS ASAMBLEJAS LOCEKĻU SARAKSTS ALFABĒTA SECĪBĀ

ĀKK pārstāvji

W. Rasmussen (KUKA SALAS), līdzpriekšsēdētājs
ANGOLA (priekšsēdētāja vietnieks)
BURKINAFASO (priekšsēdētāja vietnieks)
KONGO REPUBLIKA (priekšsēdētāja vietnieks)
KONGO DEMOKRĀTISKĀ REPUBLIKA (priekšsēdētāja vietnieks)
ETIOPIJA (priekšsēdētāja vietnieks)
GAMBIJA (priekšsēdētāja vietnieks)
GAJĀNA (priekšsēdētāja vietnieks)
PAPUA-JAUNGVINEJA (priekšsēdētāja vietnieks)
RUANDA (priekšsēdētāja vietnieks)
ZĀLAMANA SALAS (priekšsēdētāja vietnieks)
SURINAMA (priekšsēdētāja vietnieks)
ZIMBABVE (priekšsēdētāja vietnieks)
ANTIGVA UN BARBUDA
BAHAMU SALAS
BARBADOSA
BELIZA
BENINA
BOTSVĀNA
BURUNDI
KAMERŪNA
KABOVERDE
CENTRALAFRIKAS REPUBLIKA
ČĀDA
KOMORU SALAS
KOTDIVUĀRA
DŽIBUTIJA
DOMINIKA
DOMINIKĀNAS REPUBLIKA
EKVATORIĀLĀ GVINEJA
ERITREJA
FIDŽI
GABONA
GANA
GRENĀDA
GVINEJA
GVINEJA-BISAVA
JAMAIKA
HAITI
KENIJA
KIRIBATI
LESOTO
LIBĒRIJA
MADAGASKARA

EP pārstāvji

G. Kinnock, līdzpriekšsēdētāja
M. Gahler (priekšsēdētājas vietnieks)
R. Ventre (priekšsēdētājas vietnieks)
M. Jouye de Grandmaison (priekšsēdētājas vietniece)
M.-A. Carlotti (priekšsēdētājas vietniece)
G. Mitchell (priekšsēdētājas vietnieks)
H. M. Aubert (priekšsēdētājas vietniece)
A. Lulling (priekšsēdētājas vietniece)
A. Bielan (priekšsēdētājas vietnieks)
L. Polfer (priekšsēdētājas vietniece)
M. A. Martinez Martinez (priekšsēdētājas vietnieks)
J. Bowis (priekšsēdētājas vietnieks)
H. Goudin (priekšsēdētājas vietniece)
V. Agnoletto
J. Allister
K. Arif
L. Aylward
R. Berend
M. Berger
J. Borrell Fontelles
U. Bullman
N. Busk
M. Callanan
M. Cashman
F. Ciani
C. Coelho
T. Cornillet
N. Deva
K. Dillen
E. J. Fernandes
E. Ferreira
J. Fraile Cantón
P. Gaubert
A. M. Gomes
G. Grabowska
L. Gröner
Z. Gurmai
F. Hall
J. Haug
J. Holm
M. Irujo Amezaga
K. Jöns
F. Kaczmarek
E. R. Korhola

MALĀVIJA	S. Kozlik
MALI	R. Langendries
MĀRŠALA SALU REPUBLIKA	B. Lehideux
MAURITĀNIJA	L. Liepiņa
MAURĪCIJA	A. López-Istúriz White
MIKRONĒZIJAS FEDERATĪVĀS VALSTIS	P. Louis
MOZAMBIKA	L. McAvan
NAMĪBIJA	M. Martens
NAURU REPUBLIKA	M. Mauro
NIGĒRA	H. P. Mayer
NIGĒRIJA	P. Morillon
NIUE	L. Novak
PALAU	F. Pleguezuelos Aguilar
SENTKITSĀ UN NEVISA	J. Ribeiro e Castro
SENTLŪSIJA	Z. Roithová
SENTVINSENTA UN GRENADĪNAS	D. Rosati
SAMOA	S. Sanz Palacio
SANTOME UN PRINSIPI	C. Schlyter
SENEGĀLA	F. Schmidt
SEIŠELU SALAS	O. Schmidt
SJERRALEONE	H. Schnellhardt
SOMĀLIJA	J. Schröder
DIENVIDĀFRIKA	F. E. Speroni
SUDĀNA	R. Sturdy
SVAZILENDA	J. Van Hecke
TANZĀNIJAA	Van Lancker
TIMORA-LESTE	A. Veneto
TOGO	P. de Villiers
TONGA	R. Wieland
TRINIDĀDA UN TOBĀGO	A. Wijkman
TUVALU	A. Záborská
UGANDA	M. Zani
VANUATU	R. Zile
ZAMBIJA	G. Zimmer

POLITIKAS LIETU KOMITEJA

Komitejas locekļi no ĀKK valstīm

F. Ibovi (KONGO REPUBLIKA), līdzpriekšsēdētājs
 Bepaulan (HAITI), līdzpriekšsēdētāja vietnieks
 PĀPUA-JAUNGVINEJA, līdzpriekšsēdētāja vietnieks
 B. D. B. de Sousa (ANGOLA)
 Grant (BELIZA)
 A. Dayori (BENINA)
 Sorongope (CENTRĀLĀFRIKAS REPUBLIKA)
 W. Rasmussen (KUKA SALAS)
 Gosset (KOTDIVUĀRA)

EP deputāti

M. Callanan, līdzpriekšsēdētājs
 K. Jöns, līdzpriekšsēdētāja vietniece
 L. Polfer, līdzpriekšsēdētāja vietniece
 A. Bielan
 M. A. Carlotti
 C. Coelho
 K. Dillen
 M. Gahler
 P. Gaubert

Naib (ERITREJA)	A. M. Gomes
Gebre-Christos (ETIOPIJA)	G. Grabowska
Cavuilati (FIDŽI)	L. Gröner
Rogombe (GABONA)	Z. Gurmai
Fuseini (GANA)	F. Kaczmarek
Roberts (GRENĀDA)	A. López-Istúriz
GVINEJA	P. Louis
Ramotar (Gajāna)	M. A. Martínez Martínez
M. Kamar (KENIJA)	M. Mauro
Kollie (LIBĒRIJA)	P. Morillon
NIUE	S. Sanz Palacio
SENTVINSENTA UN GRENADĪNAS	F. Schmidt
Magau (DIENVIDĀFRIKA)	J. Van Hecke
K. Mporogomyi (TANZĀNIJA)	R. Ventre
K. S. Klassou (TOGO)	R. Wieland
Italeli (TUVALU)	M. Zani
Mumvuri (ZIMBABVE)	G. Zimmer

EKONOMIKAS ATTĪSTĪBAS, FINANŠU UN TIRDZNICĪBAS KOMITEJA

Komitejas locekļi no ĀKK valstīm

B. Ntuane (BOTSVĀNA), līdzpriekšsēdētājs
 Mabaya Gizi Amine (KONGO DEMOKRĀTISKĀ REPUBLIKA), līdzpriekšsēdētāja vietnieks
 Abdullahi (NIGĒRIJA), līdzpriekšsēdētāja vietnieks
 Humhrey (BARBADOSA)
 Ndizeye (BURUNDI)
 Dougan (EKVATORIĀLĀ GVINEJA)
 M. Dalrymple-Philibert (JAMAIKA)
 Mafura (LESOTO)
 A. I. Assarid (MALI)
 M. A. O. Guelaye (MAURITĀNIJA)
 MIKRONĒZIJAS FEDERATĪVĀS VALSTIS
 P. Mushelenga (NAMĪBIJA)
 PALAU
 Polisi (RUANDA)
 A. Thomas (SENTKITSA UN NEVISA)
 JEAean-Marie (SENTLŪSIJA)
 Solamalemalo Keneti (SAMOA)
 SANTOME UN PRINSIPI
 Diagne (SENEGĀLA)
 W. William (SEIŠELU SALAS)
 Bundu (SJERRALEONE)
 A. G. D. Dekuek (SUDĀNA)
 TONGA
 TRINIDĀDA UN TOBĀGO
 J. Mugambe (UGANDA)
 C. Milupi (ZAMBIJA)

EP deputāti

C. Schlyter, līdzpriekšsēdētājs
 L. Liepiņa, līdzpriekšsēdētāja vietiece
 J. Ribeiro e Castro, līdzpriekšsēdētāja vietnieks
 V. Agnoletto
 R. Berend
 U. Bullmann
 N. Busk
 T. Cornillet
 N. Deva
 E. Ferreira
 M. Irujo Amezaga
 G. Kinnock
 S. Kozlik
 R. Langendries
 B. Lehideux
 A. Lulling
 H. P. Mayer
 L. McAvan
 F. Pleguezuelos Aguilar
 D. Rosati
 J. Schröder
 F. E. Speroni
 R. Sturdy
 A. Van Lancker
 P. de Villiers
 R. Zīle

SOCIĀLO LIETU UN VIDES KOMITEJA

Komitejas locekļi no ĀKK valstīm

D. Tosul (VANUATU), līdzpriekšsēdētājs
R. Sithole (MOZAMBIKA), līdzpriekšsēdētāja vietniece
K. R. Deerpalsing (MAURĪCIJA), līdzpriekšsēdētāja vietniece
ANTIGVA UN BARBUDA
BAHAMU SALAS
Tapsoba (BURKINAFASO)
Bobbo (KAMERŪNA)
KABOVERDE
Darbo (ČADA)
KOMORU SALAS
O. A. Said (DŽIBUTIJA)
DOMINIKA
Jimenez (DOMINIKĀNAS REPUBLIKA)
N. Baldeh (GAMBIJA)
GVINEJA-BISAVA
L. Tabai (KIRIBATI)
MADAGASKARA
Matola (MALĀVIJA)
MĀRŠĀLA SALAS
NAURU
Oumarou (NIGĒRA)
ZĀLAMANA SALAS
SOMĀLIJA
Rodgers (SURINAMA)
Hlope (SVAZILENDA)
TIMORA-LESTE

EP deputāti

M. Berger, līdzpriekšsēdētāja
L. Novak, līdzpriekšsēdētājas vietniece
K. Arif, līdzpriekšsēdētājas vietniece
J. Allister
H. M. Aubert
L. Aylward
J. Borrell Fontelles
J. Bowis
M. Cashman
F. Ciani
J. Fraile Cantón
E. Jardim Fernandes
H. Goudin
F. Hall
J. Haug
J. Holm
M. Jouye de Grandmaison
E. R. Korhola
M. Martens
G. Mitchell
Z. Roithová
O. Schmidt
H. Schnellhardt
A. Veneto
A. Wijkman
A. Záborská

II PIELIKUMS

APMEKLĒJUMA REĢISTRS 6.–9. APRĪĻA SESIJAI PRĀGĀ (ČEHIJAS REPUBLIKĀ)

W. RASMUSSEN (Kuka salas), līdzpriekšsēdētājs	G. KINNOCK, līdzpriekšsēdētāja
E. D. E. DE SOUSA (Angola) (priekšsēdētāja vietnieks)	H. M. AUBERT (priekšsēdētājas vietiece)
HUMPHREY (Barbadosa) (*)	L. AYLWARD
GRANT (Beliza) (*)	R. BEREND
A. DAYORI (Benina)	J. BORRELL FONTELLES
B. NTUANE (Botsvāna) (priekšsēdētāja vietnieks)	U. BULLMANN (2) (3) (4)
R. M. C. KABORE (Burkinafaso) (priekšsēdētāja vietnieks)	M. CALLANAN
NDIZEYE (Burundi)	M.-A. CARLOTTI (priekšsēdētājas vietiece)
BOBBO (Kamerūna)	M. CASHMAN
SORONGOPE (Centrālāfrikas Republika)	T. CORNILLET (1) (2)
HOPFFER (Kaboverde)	N. DEVA
DARBO (Čada)	K. DILLEN (1)
BOUNKOULOU (Kongo Republika) (priekšsēdētāja vietnieks)	E. J. FERNANDES
MABAYA GIZI AMINE (Kongo Demokrātiskā Republika) (priekšsēdētāja vietnieks)	F. FERNANDEZ MARTIN (aizstāj A. López-Istúriz White)
GOSSET (Kotdivuāra) (*)	J. FRAILE CANTÓN
SOUBANEH ATTEYEH (Džibutija)	M. GAHLER (priekšsēdētājas vietnieks)
JIMENEZ (Dominikānas Republika)	N. GILL (aizstāj K. Jöns)
DOUGAN MALABO (Ekvatoriālā Gvineja)	A. GOMES (2) (3) (4)
NAIB (Eritreja)	L. GRÖNER (1) (2) (3)
GEBRE-CHRISTOS (Etiopija) (priekšsēdētāja vietnieks) (*)	Z. GURMAI
CAVUILATI (Fidži) (*)	J. HAUG
ROGOMBE (Gabona)	A. HUTCHINSON (aizstāj L. McAvan)
N. BALDEH (Gambija) (priekšsēdētāja vietnieks)	A. JÄÄTTEENMÄKI (aizstāj F. Hall) (2) (3)
FUSEINI (Gana)	F. KACZMAREK
ROBERTS (Grenāda)	M. KASTLER (aizstāj P. Gaubert)
RAMOTAR (Gajāna) (priekšsēdētāja vietnieks)	C. KLASS (aizstāj C. Coelho)
BEPAULAN (Haiti)	E.-R. KORHOLA (3) (4)
M. DALRYMPLE-PHILIBERT (Jamaika)	S. KOZLIK (1)
M. KAMAR (Kenija)	R. LEFRANÇOIS (aizstāj K. Arif) (3) (4)
L. TABAI (Kiribati)	J. LEINEN (aizstāj G. Grabowska)
MAFURA (Lesoto)	A. LULLING (priekšsēdētājas vietiece)
KOLLIE (Libērija)	M. MARTENS
MATOLA (Malāvija)	M. A. MARTINEZ MARTINEZ (priekšsēdētājas vietnieks)
ASSARID IMBARCAOUANE (Mali)	H. P. MAYER
M. A. O. GUELAYE (Mauritānija)	P. MORILLON
K. R. DEERPALSING (Maurīcija)	C. NERIS (aizstāj F. Pleguezuelos Aguilar)
R. SITHOLE (Mozambika)	P. OLAJOS (aizstāj I. Novak)
P. MUSHELENGA (Namībija)	L. POLFER (priekšsēdētājas vietiece) (1)
MALAM ALMA (Nigēra)	Z. ROITHOVÁ
TAMBUWAL (Nigērija)	S. D. SANZ PALACIO (2) (3) (4)
POLISI (Ruanda) (priekšsēdētāja vietnieks)	C. SCHLYTER
A. THOMAS (Sentliksa un Nevisa) (*)	F. SCHMIDT

JEAN-MARIE (Sentlūsija)	O. SCHMIDT
STRAKER (Sentvinsenta un Grenādīnas)	H. SCHNELLHARDT
SOLAMALEMALO (Samoa)	J. SCHRÖDER
DIAGNE (Senegāla)	R. SEEBER (aizstāj J. Ribeiro e Castro)
W. WILLIAM (Seišelu Salas)	F. E. SPERONI ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
BUNDU (Sjerraleone)	R. STURDY
BARNABAS (Zālamana Salas) (priekšsēdētāja vietnieks)	A. VAN LANCKER
NUR (Somālija)	A. VENETO
SITHOLE (Dienvidāfrika)	K. VIRRANKOSKI (aizstāj N. Busk)
A. G. D. DEKUEK (Sudāna)	R. WIELAND
RODGERS (Surinama) (priekšsēdētāja vietnieks)	A. ZÁBORSKÁ ⁽¹⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
HLOPE (Svazilenda)	Z. ZALESKI (aizstāj L. Liepiņu) ⁽⁴⁾
K. MPOROGOMYI (Tanzānija)	
VIEGAS (Timora-Leste)	
K. S. KLASSOU (Togo)	
LAVULAVU (Tonga)	
ITALELI (Tuvalu)	
J. MUGAMBE (Uganda)	
TOSUL (Vanuatu)	
C. MILUPI (Zambija)	
MUMVURI (Zimbabve)	

(*) Valsti pārstāv persona, kas nav parlamenta deputāts.

⁽¹⁾ Piedalījās 2009. gada 6. aprīļa sēdē.

⁽²⁾ Piedalījās 2009. gada 7. aprīļa sēdē.

⁽³⁾ Piedalījās 2009. gada 8. aprīļa sēdē.

⁽⁴⁾ Piedalījās 2009. gada 9. aprīļa sēdē.

Sanāksmē piedalījās arī:

ANGOLA

BRAGANCA

DE SOUSA MENDES DOS SANTOS

SILVESTRE GABRIEL SAMY

VIRGILIO MARQUES FARIA

BENINA

E. ALIA

S. SEIDOU ADAMBI

P. TODJINO

BOTSVĀNA

MASEGO TLHOIWE

BURKINAFASO

M. J. A. TABSOBA

OUEDRAOGO

OUOBA

BURUNDI

KAVAKURE

MANIRAKIZA

KAMERŪNA

AWUDU MBAYA

OWONA KONO

OWONA

KONGO REPUBLIKA

IBOVI

IKOUNGA

OPIMBAT

PANDET

KONGO DEMOKRĀTISKĀ REPUBLIKA

NKONGO BUDINA NZAU

MUTAMBA DIBUE

DENIS-KAMBAY

KUTEKALA KAAWA

MOLEKO MALIWA

BIE BONGENGE

DŽIBUTIJA

ABDI SAID

EKVATORIĀLĀ GVINEJA

DOUGAN
MODU AKUSE BINDANG
NFA NDONG

HAITI

LUMERANT
BENOIT
FRANÇOIS

LIBĒRIJA

DUNAH
BARCLAY
TELEWODA

NAMĪBIJA

DE WAAL
BASSON

RUANDA

AYINKAMIYE

DIENVIDĀFRIKA

MAGAU
SOOKLAL
SEALS
PULSE
MGULI

TANZĀNIJA

KAYOLA

ZAMBIJA

MBEWE
MUBANGA

GABONA

OBIANG NDONG
MILEBOU AUBUSSON
MAKONGO
BERRE

KENIJA

KOMBO

MALI

BA
DIANESSY
CISSE

NIGĒRA

ABDOU YERIMA BAVO

SENEGĀLA

CIRÉ SALL
EL WALY DIOP
SOW
GUEYE

SUDĀNA

ALLOBA
LUAL YAK
BADRI
ABBAS
MUSTAFA
ABDELWAHAB

TOGO

LAWSON
H. Y. H. GBONE

ZIMBABVE

MLOTSHWA
MNKANDHLA

GANĀ

KUMI

LESOTO

TIHELI

MOZAMBIKA

MIGUEL
ERNESTO

NIGĒRIJA

ABDULLAHI
BARAYA
USMAN
AKWASHIKI
AINIGABASANA

SEIŠĒLU SALAS

FAURE

SURINAMA

SITAL
ADJODHIA

UGANDA

OGWAL
DOMBO
KATENKA-APULI

ĀKK PADOME

W. Haomae ārlietu un ārējās tirdzniecības ministrs (Zālamana salas), ĀKK Padomes priekšsēdētājs

ES PADOME

J. Kohout ārlietu ministra vietnieks (Čehija), ES Padomes priekšsēdētājs

EIROPAS KOMISIJA

L. Michel par attīstību un humāno palīdzību atbildīgais Eiropas Komisijas loceklis

C. Ashton Eiropas Komisijas tirdzniecības komisāre

ĀS

M. S. Annadif

EIROPAS EKONOMIKAS UN SOCIĀLO LIETU KOMITEJA

L. Jahier

G. Dantin

B. King

LAUKSAIMNIECĪBAS UN LAUKU SADARBĪBAS TEHNISKAIS CENTRS (CTA)

I. Boto

J.-C. Burguet

H. Neun

ECOWAS

Garba

I. Sorie

A. Ba

ĀKK VALSTU SEKRETARIĀTS

J. Kaputin, ģenerālsēkretārs

ES VALSTU SEKRETARIĀTS

D. Nickel, ģenerālsēkretārs

III PIELIKUMS

PIRMDIENAS, 2009. GADA 6. APRĪĻA, SĒDES PROTOKOLA PIELIKUMS

Parlamentiem nepiederošu dalībnieku akreditācija

BARBADOSA

V. E. *Errol HUMPHREY*,

vēstnieks, Barbadosas vēstniecība, Brisele

BELIZA

V. E. *Audrey Joy GRANT*,

vēstniece, Belizas vēstniecība, Brisele

KOTDIVUĀRA

V. E. *Marie GOSSET*,

vēstniece, Kotdivuāras vēstniecība, Brisele

ETIOPIJA

V. E. *Berhane GEBRE-CHRISTOS*,

vēstnieks, Etiopijas vēstniecība, Brisele

FIDŽI

V. E. *Ratu Seremaia Tuinausori CAVUILATI*,

vēstnieks, Fidži vēstniecība, Brisele

SENTKITSA UN NEVISA

Dr. *Arnold THOMAS*,

ministra padomnieks, Sentkitsas un Nevisas vēstniecība, Brisele

IV PIELIKUMS

PIEŅEMTĀS REZOLŪCIJAS

Lappuse

- Par problēmām, nodrošinot dažādu etnisko grupu, kultūru un reliģiju demokrātisku līdzāspastāvēšanu ĀKK un ES valstīs (ACP-EU/100.460/09/fin.) 19
- Par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem (EPN) un to ietekmi ĀKK valstīs (ACP-EU/100.463/09/fin.) 24
- Par klimata pārmaiņu izraisītajām sociālajām un ekoloģiskajām sekām ĀKK valstīs (ACP-EU/100.383/09/fin.) 31
- Par Kotonū nolīguma nozīmi pārtikas nodrošinājuma un finanšu krīzes risināšanā ĀKK valstīs (ACP-EU/100.440/09/fin.) 38
- Par miera, drošības, stabilitātes un pārvaldes nodrošināšanu un veicināšanu Somālijā (ACP-EU/100.569/09/fin.) 43

REZOLŪCIJA ⁽¹⁾**par problēmām, nodrošinot dažādu etnisko grupu, kultūru un reliģiju demokrātisku līdzāspastāvēšanu ĀKK un ES valstīs**

ĀKK un ES Apvienotā parlamentārā asambleja,

- kuras sanāksme notika Prāgā (Čehijas Republika) no 2009. gada 6. līdz 9. aprīlim,
- ņemot vērā Apvienotās parlamentārās asamblejas Reglamenta 17. panta 1. punktu,
- ņemot vērā UNESCO 1970. gada Konvenciju par kultūras īpašuma nelikumīga importa, eksporta un īpašumtiesību nodošanas aizliegšanas un novēršanas pasākumiem,
- ņemot vērā 1978. gada Amerikas Cilvēktiesību konvenciju,
- ņemot vērā 1945. gada 26. jūnijā parakstītos Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtus un Starptautiskās Tiesas izveidi,
- ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju, ko 1948. gada 10. decembrī pieņēma ANO Ģenerālā asambleja,
- ņemot vērā 1985. gada Āfrikas (Bandžulas) Cilvēktiesību un tautu tiesību hartu un Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību tiesas izveidi 2004. gadā,
- ņemot vērā ANO Deklarāciju par to personu tiesībām, kas pieder pie nacionālajām vai etniskajām, reliģiskajām un lingvistiskajām minoritātēm, ko 1992. gada 18. decembrī pieņēma Ģenerālā asambleja,
- ņemot vērā Eiropas Padomes 1995. gada 1. februāra Mazākumtautību aizsardzības pamatkonvenciju,
- ņemot vērā Durbanā 1998. gadā notikušā Nepievienošanās kustības XII sammita deklarācijas IV sadaļu,

(¹) Pieņemta ĀKK un ES Apvienotajā parlamentārājā asamblejā 2009. gada 9. aprīlī Prāgā (Čehijas Republika).

- ņemot vērā Āfrikas Savienības 2000. gada Dibināšanas akta 30. pantu,
- ņemot vērā Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvu 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Vispārējo deklarāciju par kultūras daudzveidību, ko 2001. gada 2. novembrī pieņēma UNESCO Ģenerālā konference,
- ņemot vērā 2001. gada Pasaules konferenci pret rasismu un 2002. gada Pasaules sammitu par noturīgu attīstību,
- ņemot vērā 2003. gada Konvenciju par nemateriālo kultūras mantojumu,
- ņemot vērā Āfrikas Tiesas 2003. gada protokolu,
- ņemot vērā rezolūciju par rasismu, diskrimināciju rases dēļ, ksenofobiju un ar to saistīto neiecietību, ko 2003. gada 3. aprīlī Brazavillā pieņēma ĀKK un ES Apvienotā parlamentārā asambleja,
- ņemot vērā Parlamenta rezolūciju par Starptautisko Krimināltiesu, ko pieņēma 2003. gada 3. aprīlī Brazavillā ⁽²⁾,
- ņemot vērā Dakaras deklarāciju par ĀKK valstu kultūras un kultūras nozares veicināšanu, ko pieņēma ĀKK valstu kultūras ministru pirmajā sanāksmē 2003. gada 20. jūnijā,
- ņemot vērā 2003. gada 24. jūnijā pieņemto Eiropas Padomes Rezolūciju Nr. 1334 par autonomo atbalu pozitīvo pieredzi, kas ir iedvesmas avots konfliktu risināšanai Eiropā,
- ņemot vērā ANO Attīstības programmas 2004. gada pārskatu par cilvēces attīstību "Kultūras brīvība mūsdienu daudzveidīgajā pasaulē",
- ņemot vērā UNESCO 2005. gada Konvenciju par kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2005. gada 8. jūnija rezolūciju par minoritāšu aizsardzību un diskriminācijas novēršanas politiku paplašinātajā Eiropā ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2000. gada jūnijā Kotonū parakstīto ⁽⁴⁾ un 2005. gada jūnijā Luksemburgā pārskatīto ⁽⁵⁾ Kotonū nolīgumu, jo īpaši tā 33. pantu "Institucionālā attīstība un jaudas palielināšana", kurā aicināts pilnīgi respektēt "dažādību sabiedrībās un starp tām",
- ņemot vērā Āfrikas Demokrātijas, vēlēšanu un pārvaldības hartu, ko 2007. gada 30. janvārī Adisabebā pieņēma Āfrikas Savienība
- ņemot vērā Deklarāciju par pamatiedzīvotāju tiesībām, 2007. gada 13. septembrī pieņēma ANO Ģenerālā asambleja,
- ņemot vērā Starptautiskās Darba organizācijas konvencijas,
- ņemot vērā Āfrikas Savienības 2003. gada Maputu sammita lēmumu iekļaut afrikāņu diasporu kā tās 6. reģionu,
- ņemot vērā Politikas lietu komitejas ziņojumu (ACP-EU/100.460/09/fin.),

⁽¹⁾ OV L 180, 19.7.2000., 22. lpp.

⁽²⁾ OV C 231, 26. 9.2003., 20. lpp.

⁽³⁾ OV C 124 E, 25.5.2006., 405. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 317, 15.12.2000., 3. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 209, 11.8.2005., 27. lpp.

- A. tā kā pasaules 200 valstīs dzīvo apmēram 5 000 etniskās grupas un divās trešdaļās šo valstu dzīvo vismaz viena vēra ņemama etniskā vai reliģiskā minoritāte;
- B. tā kā šī iemesla dēļ demokrātiskām valstīm ir jāveido tāda politika, kas skaidri atzītu kultūru atšķirības, vienlaikus nodrošinot integrāciju, kā arī kopīgo saikņu un solidaritātes sajūtas stiprināšanos, jo tas ir nepieciešams demokrātiskas sabiedrības funkcionēšanai;
- C. tā kā demokrātiskas pārvaldes veicināšanai, daudz kultūru politikas izveidei un cilvēces attīstības sekmēšanai ir nepieciešams tiesisks regulējums, kas atzītu etnisko, reliģisko un lingvistisko grupu vienlīdzību;
- D. tā kā kultūras daudzveidība ir vairumam ĀKK un ES valstu raksturīga īpašība un pēdējo desmit gadu laikā globalizācijas ietekmes dēļ tā ir pastiprinājusies; tā kā papildu kultūru, reliģiju un valodu līdzāspastāvēšanas nodrošināšana ir jauns uzdevums daudzu valstu sabiedrībām, jo īpaši Eiropā un ĀKK valstīs;
- E. tā kā — lai globalizētajā pasaulē nepieļautu sociālos, etniskos un reliģiskos konfliktus, cieņpilnas attieksme pret daudzveidību kļūst aizvien svarīgāka gan valstīm, gan starptautiskajai kopienai;

Politiskie un tiesiskie aspekti

1. uzsver, cik svarīgi ir ievērot reģionālos un starpreģionālos tiesiskos instrumentus un struktūras un pievienoties tām, un norāda uz cilvēktiesību tiesu, kā arī Starptautiskās Krimināltiesas nozīmīgo lomu;
2. atzīst Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas nozīmi visu cilvēku tiesību aizsardzībā un jebkāda veida diskriminācijas novēršanā;
3. aicina visas ES un ĀKK dalībvalstis ratificēt un ieviest starptautiskās un reģionālās cilvēktiesību konvencijas, tostarp specifiskus tiesiskos instrumentus minoritāšu tiesību aizsardzībai, un izstrādāt efektīvus diskriminācijas novēršanas tiesību aktus, kas būtu saskaņoti ar šīm starptautiskajām konvencijām; šajā sakarībā vērs uzmanību uz nožēlojamo stāvokli, kurā atrodas to personu grupas, kam nepieciešamas atbalsts, piemēram, cilvēki, kas inficēti ar HIV/AIDS, albīni, iekšzemē pārvietotās personas, bēgļi un migrējošie darba ņēmēji;
4. atzīst Starptautiskās Darba organizācijas lomu tiesību aizsardzībā un visu strādājošo diskriminācijas novēršanā un aicina ĀKK un ES dalībvalstis atbalstīt šīs tiesības;
5. aicina visas ES un ĀKK valstis nekavējoties ratificēt Starptautiskās Darba organizācijas konvenciju Nr. 169 par pamatiedzīvotājiem un cilšu iedzīvotājiem;
6. uzskata — ja daudzveidības dēļ izraisās vardarbīgi konflikti vai tādi var izraisīties, ir jāizveido pastāvīgi starpniecības mehānismi, kas palīdzētu risināt konfliktus pirms to saasināšanās;
7. aicina ES un ĀKK valstu valdības saskaņā ar Kotonū nolīguma 8. pantu politiskajā dialogā iesaistīt pilsoniskās sabiedrības organizācijas, tostarp tās, kuras pārstāv atstumtas minoritāšu grupas;
8. uzskata, ka sadarbība attīstības jomā starp reģionālajiem un vietējiem dalībniekiem ir īpaši piemērota, lai apmainītos ar paraugpraksi daudzveidības nodrošināšanas jomā un lai atbildētu uz noteiktu kopienu īpašajām vajadzībām; tāpēc aicina ES un ĀKK valstu valdības atbalstīt kopējas vietēja vai reģionāla līmeņa iniciatīvas attīstības jomā un nodrošināt tām nepieciešamo politisko brīvību, lai tās varētu attīstīties neatkarīgi no valdību sadarbības;

9. uzskata, ka vajadzētu veikt daudzpusēju salīdzinošu vērtējumu līdzīgi Āfrikas salīdzinošā vērtējuma mehānisma procesam, lai novērtētu apstākļus valstīs un noteiktu standartus atšķirību demokrātiskas līdzāspastāvēšanas nodrošināšanai;
10. uzsver to, ka minoritāšu grupu demokrātiska pārstāvība, kā arī to spēja piedalīties politiskās, sociālās un ar kultūras jautājumiem saistītās debatēs ir būtiski nepieciešama, lai nodrošinātu labas pārvaldes principu īstenošanu;
11. uzsver — lai pilsonis varētu izmantot visas civiltiesības un sociālās tiesības, viņam nevajag būt reliģiskas grupas loceklim;

Kultūras dimensija

12. atzīst — lai nodrošinātu dažādu kultūru līdzāspastāvēšanu, ir iespējami vairāki politiskie virzieni un konstitucionālie risinājumi; tomēr uzskata, ka daudz kultūru politikas izveidei pirmām kārtām ir nepieciešams tiesisks regulējums, kas atzīst etnisko, reliģisko un lingvistisko grupu vienlīdzību un aizsargā pilsoņus pret jebkāda veida diskrimināciju;
13. īpaši uzsver, ka visām ĀKK un ES valstīm ir jāievēro reliģiskās pārliecības brīvība atbilstoši Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 18. pantam, ANO Deklarācijas par to personu tiesībām, kas pieder pie nacionālajām vai etniskajām, reliģiskajām un lingvistiskajām minoritātēm (Minoritāšu deklarācijas) 1. un 2. pantam un citiem starptautiskajiem cilvēktiesību nolīgumiem;
14. uzsver, ka kultūras paražās un reliģiskajā praksē jāievēro starptautiskie cilvēktiesību standarti, tostarp minoritāšu tiesības, sieviešu tiesības un bērnu tiesības, kā tas noteikts, piemēram, Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 5. pantā un 16. panta 2. punktā un Minoritāšu deklarācijas 4. panta 2. punktā, un ka ir jānodrošina reliģisko un kultūras kopienu locekļu izvēles brīvība;
15. uzsver, ka vienas grupas tradicionālās, kultūras vai reliģiskās tiesības nedrīkst negatīvi ietekmēt starptautiskajā līmenī pieņemtos cilvēktiesību standartus, kuri attiecas uz visām personām;
16. atgādina, ka reliģiskā prakse ir personīga izvēle, kas attiecas uz dzīves privāto sfēru, un uzskata, ka daudzveidīgās sabiedrībās reliģiskajām organizācijām ir jābūt skaidri nodalītām no valsts iestādēm;
17. aicina ĀKK un ES valstis nodrošināt, ka tiek ievērotas visu mazākuma lingvistisko grupu tiesības izmantot savu dzimto valodu atbilstoši Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 2. pantam; atgādina par valstu pienākumu, kas izriet no Minoritāšu deklarācijas 4. panta 3. punkta, veikt piemērotus pasākumus, lai, kad vien iespējams, pie minoritātes piederošām personām būtu pienācīgas iespējas mācīties viņu dzimto valodu vai lai norādes tiktu sniegtas viņu dzimtajā valodā, un nodrošināt, ka izglītības sistēmā personas netiek nodalītas atbilstoši viņu etniskajai piederībai, reliģijai vai valodai; uzsver arī nepieciešamību veicināt šīs valodas un nodrošināt to mācīšanu;
18. mudina ĀKK un ES valstis sniegt ieguldījumu to izglītības sistēmās, jo tiesības saņemt izglītību ir vienas no pamattiesībām (Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 26. pants) un izglītība ir viens no efektīvākajiem instrumentiem tolerances un integrācijas veicināšanai (Minoritāšu deklarācijas 4. panta 4. punkts); šajā sakarībā aicina Eiropas Komisiju ievērot tās apņemšanos 20 % no līdzekļiem attīstības sadarbības instrumenta ģeogrāfisko programmu ietvaros piešķirt veselības aprūpes un izglītības mērķiem, un aicina Komisiju paplašināt šo apņemšanos, to attiecinot uz Eiropas Attīstības fondu;
19. aicina visas ĀKK un ES valstu valdības nodrošināt, ka saskaņā ar Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 19. pantu visiem pilsoņiem ir piekļuve plašsaziņas līdzekļiem, lai viņi varētu pilnīgi paust savu etnisko, reliģisko un lingvistisko identitāti, tostarp sniedzot mērķtiecīgu atbalstu mazākumtautību valodu plašsaziņas līdzekļiem, kā arī visu grupu taisnīgai un līdzsvarotai pārstāvībai sabiedrībā; dažādu viedokļu aizstāvjiem vajadzētu būt spējīgiem izmantot šīs tiesības, proti, būt pienācīgi pārstāvētiem plašsaziņas līdzekļos un piekļūt plašsaziņas līdzekļiem, kas ir priekšrocība, dzīvojot demokrātiskā valstī; uzsver — lai nodrošinātu noteiktu informētības līmeni, svarīga ir vispārēja piekļuve valsts mēroga plašsaziņas līdzekļiem;

20. uzskata — ja atstumtība un aizspriedumi kļūst par nopietnu problēmu, ĀKK un ES sadarbības ietvaros jāatbalsta īpašas plašsaziņas līdzekļu un izglītības sektora programmas iecietības un sapratnes veicināšanai;
21. aicina ĀKK un ES valstis pieņemt preventīvu politiku, lai veicinātu dažādu etnisko, kultūras un lingvistisko grupu taisnīgu pārstāvību valsts iestādēs, vēlēšanu sistēmās, administrācijā, kā arī policijas un drošības jomā, cīnoties pret jebkāda veida diskrimināciju un izstrādājot mērķtiecīgu darbā pieņemšanas politiku, tostarp nepieciešamības gadījumā īstenojot pozitīvu rīcību;
22. aicina ĀKK un ES valstis apsvērt jautājumu par vēlēšanu sistēmu pārveidošanu, lai nodrošinātu minoritāšu interešu taisnīgu pārstāvību, vienlaikus nepieļaujot, ka etniskā piederība kļūst par galveno sabiedrības šķelšanās iemeslu;
23. aicina ĀKK un ES valstis saistībā ar kultūras vērtību, kā arī kultūras un dabas mantojuma resursu apmaiņu un nodošanu veicināt atbilstīgus intelektuālā īpašuma tiesību aktus, kā to noteikušas atzītas starptautiskās organizācijas, piemēram, Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācija;

Sociālie un ekonomikas jautājumi

24. aicina ĀKK un ES valstis atzīt ekonomiskās diversifikācijas nozīmību un īstenot atbilstošu politiku, ņemot vērā, ka sociālie un ekonomiskie faktori var radīt un saasināt etnisko un kultūru saspīlējumu, kā arī veicināt reģionālo integrāciju attīstības labā;
25. aicina ĀKK un ES valstis veicināt minoritāšu sociālo integrāciju un pieņemt aktīvu politiku, lai nodrošinātu vienlīdzīgu piekļuvi nodarbinātībai, izglītībai un sociālajiem pakalpojumiem;
26. aicina ES dalībvalstis īstenot to apņemšanos palīdzēt ĀKK valstīm izpildīt Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanas uzdevumu;
27. atzīst, ka tādi faktori kā globalizācija, ar dabas resursiem saistīti konflikti vai klimata pārmaiņas var radīt papildu migrācijas plūsmas un uzskata, ka migrāciju ĀKK valstu starpā, kā arī starp ĀKK un ES valstīm vajadzētu aplūkot ne tikai no ekonomikas viedokļa, bet arī ņemot vērā politisko, sociālo un kultūras apmaiņu; ir pārliecināts, ka ir pilnībā jāievēro visu migrantu tiesības un cieņa;
28. uzstāj, ka ienākumi no ĀKK un ES valstu dabas resursiem ir jāizmanto šo valstu visu sabiedrības slāņu attīstības labā; aicina valdības nodrošināt, ka ar visām kopienām notiek apspriedes, lai tās varētu gūt labumu no tirdzniecības ieņēmumiem un ka to bažas attiecībā uz vidi un kultūru tiktu ņemtas vērā; atzīst nepieciešamību izveidot mehānismus, lai nodrošinātu šo labumu sadali;

Starptautiskā un reģionālā sadarbība un attīstības politika

29. aicina ES un ĀKK valstu valdības, sagatavojot un pārskatot valstu un reģionu stratēģijas dokumentus, analizēt problēmas, kas saistītas ar etnisko, kultūras, reliģisko un nesen radušos minoritāšu integrāciju un vienlīdzību, un apspriežu procesā iesaistīt attiecīgo grupu pārstāvjus; uzsver, ka ir jāizveido un jāfinansē īpašas programmas, kas veicina vienlīdzīgu piekļuvi sociālajiem pakalpojumiem un politisko līdzdalību;
30. aicina ES dalībvalstis un Komisiju nodrošināt, ka minoritāšu, tostarp pamatiedzīvotāju un nesen radušos minoritāšu, tiesības tiek ņemtas vērā visās programmās un projektos, jo īpaši cilvēktiesību, demokrātijas un pārvaldības jomā;

31. atgādina par ES pozitīvo pieredzi saistībā ar minoritāšu tiesību aizsardzību un robežu konfliktu miermīlīgu atrisināšanu;
32. aicina ĀKK un ES valstis atzīt pozitīvo ietekmi, kura ir Āfrikas Savienības Dibināšanas aktam, kurā noteikts, ka valdībām, kuras pie varas nonāk antikonstitucionālā veidā, nebūs ļauts piedalīties Āfrikas Savienības darbībā;
33. uzskata, ka Āfrikas salīdzinošā vērtējuma mehānisms efektīvi stiprina demokrātiskās iestādes, kuras veicina daudzveidību un atbildīgu pārvaldību; mudina ĀKK reģionālās un apakšreģionālās organizācijas šādu mehānismu ietvaros lielāku vērtību pievērst ar minoritātēm saistītiem jautājumiem;
34. uzdod līdzpriekšsēdētājiem nosūtīt šo rezolūciju ĀKK un ES Ministru padomei, Āfrikas Savienības Komisijai, Panāfrikas parlamentam, valstu un reģionālajiem parlamentiem, Eiropas Komisijai, ANO un reģionālajām organizācijām, kā arī ES un Āfrikas Savienības prezidentvalstīm.

REZOLŪCIJA ⁽¹⁾

par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem (EPN) un to ietekmi ĀKK valstīs

ĀKK un ES Apvienotā parlamentārā asambleja,

- kuras sanāksme notika Prāgā (Čehijas Republika) no 2009. gada 6. aprīlim līdz 9.,
- ņemot vērā Apvienotās parlamentārās asamblejas (APA) Reglamenta 17. panta 1. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 178. pantu,
- ņemot vērā 2000. gada 23. jūnijā Kotonū noslēgto Partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienas un tās dalībvalstīm, no otras puses (Kotonū nolīgums) ⁽²⁾,
- ņemot vērā Āfrikas Savienības asamblejas valstu un valdību vadītāju 11. kārtējās sesijas Lēmumu par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem ⁽³⁾, kurš pieņemts asamblejas sanāksmē Šarm eš Šeihā, Ēģiptē, 2008. gada 30. jūnijā un 1. jūlijā,
- ņemot vērā Āfrikas Savienības asamblejas valstu un valdību vadītāju 10. kārtējās sesijas Deklarāciju par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem, kura pieņemta asamblejas sanāksmē Adisabebā no 2008. gada 31. janvāra līdz 2. februārim,
- ņemot vērā 2008. gada 3. oktobrī ĀKK valstu un valdību vadītāju 6. augstākā līmeņa sanāksmē pieņemto Akras deklarāciju ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2005. gada 12. aprīļa paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai "Attīstības politiku saskaņotība – kāpināt progresu, lai sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus" ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Pieņemta ĀKK un ES Apvienotajā parlamentārajā asamblejā 9. aprīlī Prāgā (Čehijas Republika).

⁽²⁾ OV L 317, 15.12.2000., 3. lpp.

⁽³⁾ AU/Dec. 197(XI).

⁽⁴⁾ ACP/28/025/08.

⁽⁵⁾ COM(2005)0134 galīgā redakcija.

- ņemot vērā 2005. gada maijā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomē pieņemtos secinājumus par Tūkstošgades attīstības mērķiem ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2005. gada 27. jūnija Regulu (EK) Nr. 980/2005 par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2007. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1528/2007, ar ko dažu tādu valstu izcelsmes izstrādājumiem, kuras ietilpst Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstu grupā, piemēro režīmu, kas paredzēts nolīgumos, ar ko izveido ekonomisko partnerattiecību nolīgumus vai kuru rezultātā notiek to izveide ⁽³⁾,
- ņemot vērā ES Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes secinājumus par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem, kuri pieņemti tās 2870. sanāksmē 2008. gada 26. un 27. maijā,
- ņemot vērā ĀKK un ES Ministru padomes rezolūciju, kas pieņemta 2008. gada 13. jūnijā Adisabebā,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 27. jūnija paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “No Kairas līdz Lisabonai – ES un Āfrikas stratēģiskā partnerība” (COM(2007)0357),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 23. oktobra paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem (COM(2007)0635),
- ņemot vērā Vispārējo vienošanos par tarifiem un tirdzniecību (VVTT), jo īpaši tās XXIV pantu,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 2000. gada 8. septembra Tūkstošgades deklarāciju, kurā noteikti Tūkstošgades attīstības mērķi kā kritēriji, ko starptautiskā sabiedrība ir kopīgi izstrādājusi, lai izskaustu nabadzību,
- ņemot vērā Āfrikas valstu integrācijas ministru otrās konferences deklarāciju, kas pieņemta Kigali, Ruanḁā, 2007. gada 26. un 27. jūlijā,
- ņemot vērā Āfrikas Savienības tirdzniecības ministru ceturtais un piektās konferences deklarācijas par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem, kuras pieņemtas sanāksmēs Adisabebā 2008. gada 3. aprīlī un 2009. gada 2. martā,
- ņemot vērā Francijas Nacionālās asamblejas locekles *Christiane Taubira* 2008. gada 16. jūnija ziņojumu “Eiropas Savienības un ĀKK valstu ekonomisko partnerattiecību nolīgumi. Un ja nu beidzot tiktu īstenota politika pasaules līmeņa jautājumu risināšanai?”
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2002. gada 26. septembra rezolūciju par ieteikumiem Komisijai attiecībā uz sarunām par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem ar ĀKK valstīm un reģioniem ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2006. gada 23. marta rezolūciju par ekonomikas partnerības nolīgumu ietekmi uz attīstību ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 23. maija rezolūciju par ekonomikas partnerattiecību nolīgumiem ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ 9266/05.

⁽²⁾ OV L 169, 30.6.2005., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 348, 31.12.2007., 1.–154. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 273 E, 14.11.2003., 305. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 292 E, 1.12.2006., 121. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 102 E, 24.4.2008., 301. lpp.

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 23. maija rezolūciju par ES atbalstu tirdzniecībai ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 12. decembra rezolūciju par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem ⁽²⁾,
 - ņemot vērā ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 2004. gada 19. februāra rezolūciju par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem — problēmas un izredzes ⁽³⁾,
 - ņemot vērā ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 2006. gada 23. novembrī rezolūciju par ekonomikas partnerības nolīgumu (EPN) ietekmi uz attīstību ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 2007. gada 20. novembrī Kigali pieņemto deklarāciju par attīstībai labvēlīgiem ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem (EPN) ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā Ekonomikas attīstības, finanšu un tirdzniecības komitejas ziņojumu (ACP–EU/100.463/09/fin.),
- A. tā kā Kotonū nolīguma 36. panta 1. punktā ir noteikta Eiropas Savienības un ĀKK valstu vienošanās par “jaunu, ar Pasaules Tirdzniecības organizāciju (PTO) saderīgu tirdzniecības režīmu, pakāpeniski likvidējot šķēršļus tirdzniecībai savā starpā” un palielinot “sadarbību visās ar tirdzniecību saistītās jomās”;
- B. tā kā šā nolīguma 37. panta 3. punktā tomēr ir paredzēts, ka “sagatavošanas posmu izmanto arī veiktspējas palielināšanai ĀKK valstu publiskajā un privātajā sektorā”;
- C. tā kā 2002. gadā sākās Eiropas Savienības un ĀKK valstu sarunas par vispārējas intereses jautājumiem un pēc tām notika atsevišķas sarunas starp ES un sešiem EPN reģioniem (Karību jūras reģions, Rietumāfrika, Centrālāfrika, Austrumāfrika un Dienvidāfrika, Dienvidāfrikas Attīstības kopienas grupa (SADC *minus*) un Klusā okeāna valstu reģions);
- D. tā kā Karību jūras reģiona valstu foruma (CARIFORUM) 15 dalībvalstis 2007. gada 16. decembrī parafēja ekonomisko partnerattiecību nolīgumu ar ES un tās dalībvalstīm;
- E. tā kā 18 Āfrikas valstis, no kurām astoņas ir vismazāk attīstītās valstis, parafēja “atspēriena punkta” ekonomisko partnerattiecību nolīgumus 2007. gada novembrī un decembrī, bet 29 citas ĀKK grupas Āfrikas reģiona valstis, no kurām tikai trīs nav vismazāk attīstītās valstis, neparafēja nevienu EPN, un tā kā Dienvidāfrika un ES jau ir parakstījušas Nolīgumu par tirdzniecību, attīstību un sadarbību, izveidojot PTO prasībām atbilstošu tirdzniecības režīmu;
- F. tā kā Papua–Jaungvineja un Fidži, kuras nav vismazāk attīstītās ĀKK valstis, 2007. gada 23. novembrī parafēja pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgumu, bet pārējās ĀKK grupas Klusā okeāna reģiona valstis (sešas vismazāk attīstītās valstis un septiņas valstis, kuras nav vismazāk attīstītās) EPN neparafēja;
- G. tā kā 2008. gadā ir parakstīts tikai CARIFORUM valstu un ES nolīgums, kā arī ES un Kotdivuāras pagaidu nolīgums un ES un Ganas pagaidu nolīgums;

⁽¹⁾ OV C 102 E, 24.4.2008., 291. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0614.

⁽³⁾ OV C 120, 30.4.2004., 16.–22. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 330, 30.12.2006., 36.–40. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 58, 1.3.2008., 44.–46. lpp.

- H. tā kā, sākot ar 2008. gada 1. janvāri, ES piemēro ekonomisko partnerattiecību nolīgumos vai “atspēriena punkta” ekonomisko partnerattiecību nolīgumos paredzēto ieviešanas kārtību izstrādājumiem, kuru izcelsmes valstis ir ĀKK valstis, kas parafējušas šos nolīgumus ⁽¹⁾;
- I. tā kā Āfrikas un Klusā okeāna reģiona valstis turpina sarunas ar Eiropas Komisiju, lai noslēgtu visaptverošus EPN, un tā kā puse ĀKK valstu vēl nav parafējusi vai parakstījusi šos nolīgumus;
- J. tā kā ĀKK valstis ir vairākkārt izteikušas satraukumu par sākotnējo EPN “strīdīgajiem pantiem” un ir pieprasījušas to izskatīšanu pirms parakstīšanas;
- K. tā kā visas iesaistītās puses ir atkārtoti apgalvojušas, ka ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem jābūt attīstības instrumentiem, lai veicinātu ilgtspējīgu attīstību, reģionālo integrāciju un nabadzības samazināšanu ĀKK valstīs;
- L. tā kā pielāgošanās izmaksas, ko radīs EPN, būtiski ietekmēs ĀKK valstu attīstību, jo — lai gan to ir grūti paredzēt precīzi — šīs valstis izjutīs gan tiešu ietekmi, samazinoties muitas nodokļiem, gan netiešu ietekmi, rodoties pielāgošanās un sociālā atbalsta izmaksām nodarbinātības, prasmju uzlabošanas, ražošanas, eksporta produktu dažādošanas un valsts finanšu pārvaldības reformas jomās;
- M. tā kā 21 ĀKK valsts, no kurām dažas vēl nav parakstījušas EPN, nacionālajās indikatīvajās programmās (NIP) 10. Eiropas Attīstības fondam (EAF) ir piešķīrusi konkrētas summas EPN papildu pasākumiem;
- N. tā kā EPN ietekme uz ĀKK valstu attīstību varētu — dažos gadījumos tai varētu būt pagaidu raksturs — izpausties kā
- muitas nodokļu tīro ieņēmumu samazināšanās un tās ietekme uz ĀKK valstu budžetiem,
 - reģionālās integrācijas problēmas starp ĀKK reģionālajām grupām, jo ir parafēti pagaidu nolīgumi, kas var kavēt nepieciešamo integrētas ekonomikas attīstības sistēmas izveidi, kura spēj veicināt ekonomikas izaugsmi ĀKK valstīs,
 - labāks piedāvājums ĀKK valstu ekonomikām un patērētāju apgāde ar izstrādājumiem, kas importēti no ES,
 - eksporta pieaugums no ĀKK valstīm uz ES, izmantojot arī uzlabotus izcelsmes noteikumus, ar kuriem tiks panākta ekonomikas izaugsme, nodarbinātības pieaugums un lielāki valstu ienākumi, ko varētu izmantot sociālo pasākumu finansēšanai,
 - reģionālā integrācija ĀKK reģionos, kas var uzlabot ekonomikas attīstības pamatus un tādējādi varētu sekmēt ekonomikas izaugsmi,
 - tirdzniecības atbalstam paredzēto līdzekļu veiksmīga izmantošana saistībā ar EPN,
 - reformas un atbildes pasākumu veikšana ĀKK valstīs, jo īpaši attiecībā uz valsts finanšu pārvaldību, muitas nodokļu iekasēšanu un jaunas nodokļu ieņēmumu sistēmas izveidi;
- O. tā kā ĀKK reģionu iekšējā tirdzniecība un starp tiem, kā arī ĀKK valstu savstarpējā tirdzniecība un tirdzniecība ar citām jaunattīstības valstīm (dienviņu–dienviņu sadarbība tirdzniecības jomā) var pozitīvi un nozīmīgi ietekmēt ĀKK valstu attīstību;

⁽¹⁾ Padomes 2007. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 1528/2007, ar ko dažu tādu valstu izcelsmes izstrādājumiem, kuras ietilpst Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstu grupā, piemēro režīmu, kas paredzēts nolīgumos, ar ko izveido ekonomisko partnerattiecību nolīgumus vai kuru rezultātā notiek to izveide (OV L 348, 31.12.2007., 1. lpp.).

- P. tā kā viens no Kotonū nolīgumā minētajiem mērķiem ir padarīt ekonomisko partnerattiecību nolīgumus par instrumentiem, ar kuriem veicināt ilgtspējīgu attīstību, samazināt nabadzību, pakāpeniski integrēt ĀKK reģionu tautsaimniecības pasaules ekonomikā un stiprināt reģionālo integrāciju;
- Q. tā kā Eiropas Komisijas priekšsēdētājs *José Manuel Barroso* ES un Āfrikas augsta līmeņa sanāksmē Lisabonā 2007. gada decembrī paziņoja, ka “dažu pēdējo mēnešu laikā būs iespēja pārskatīt abu pušu parakstītos ekonomisko partnerattiecību nolīgumus”;
- R. tā kā pasaules finanšu un pārtikas nodrošinājuma krīze vissmagāk skar ĀKK valstu iedzīvotājus un svarīgāk nekā jebkad ir pielikt visas pūles, lai sasniegtu TAM,
1. mudina ES dalībvalstis ievērot savas saistības palielināt oficiālo attīstības palīdzību (OAP), lai palīdzētu veicināt ar tirdzniecību saistītas veiktspējas palielināšanu, kas radīs iespēju izveidot papildu pasākumus kā tirdzniecības reģionālā atbalsta paketes EPN īstenošanai, lai sekmētu šo nolīgumu pozitīvu ietekmi uz attīstību; uzsver, ka EPN parakstīšana nav priekšnoteikums tirdzniecības atbalsta finansējuma saņemšanai;
 2. uzsver, ka ekonomisko partnerattiecību nolīgumi ir attīstības instruments, kam jāatspoguļo gan valsts un reģionālās intereses, gan ĀKK valstu vajadzības, lai samazinātu nabadzību, sasniegtu TAM un nodrošinātu tādu svarīgāko cilvēktiesību ievērošanu, par kādām uzskatāmas tiesības uz pārtiku vai tiesības uz piekļuvi galvenajiem sabiedriskajiem pakalpojumiem; mudina Padomi, Komisiju, kā arī ES dalībvalstu un ĀKK valstu valdības darīt visu iespējamo, lai atjaunotu uzticības, savstarpējas cieņas un pašāvērtības pilnu gaisotni, ja sarunu laikā tā ir sagandēta;
 3. a) atgādina ES iestādēm un valdībām, ka ne EPN noslēgšanai, ne EPN atcelšanai nedrīkst radīt kādai ĀKK valstij situāciju, kas būtu nelabvēlīgāka nekā tā, kāda tai bija nodrošināta saskaņā ar Kotonū nolīgumā paredzētajiem tirdzniecības noteikumiem;
 - b) mudina Eiropas Savienību papildus Eiropas Attīstības fonda līdzekļiem nodrošināt pietiekamus un paredzamus līdzekļus, lai segtu pielāgošanās izmaksas, stiprinātu piedāvājuma kapacitāti un infrastruktūru, piemērojamā regulējuma kapacitāti, konkurētspēju un valstu un reģionu savstarpējās saiknes;
 - c) turklāt aicina Eiropas Savienību nesaistīt 10. EAF vai tirdzniecības atbalsta līdzekļu izmaksāšanu ar visaptveroša EPN parakstīšanu;
 4. uzsver, ka saskaņā ar VVTT XXIV pantu noteiktā atbilstība PTO noteikumiem attiecas tikai uz preču tirdzniecību un paredz liberalizēt “lielu tirdzniecības daļu [...] būtiskā laika posmā”; mudina Padomi un Komisiju pieņemt no ĀKK valstīm jebkurus PTO noteikumiem atbilstošus priekšlikumus, kas saistīti tikai ar precēm;
 5. mudina ĀKK valstis un Eiropas Komisiju maksimāli lietderīgi izmantot tirdzniecības atbalstam paredzētos līdzekļus, lai atbalstītu reformu procesus ekonomikas attīstībai būtiskās jomās, vajadzības gadījumā uzlabot infrastruktūru, lai efektīvāk izmantotu EPN sniegtās iespējas, kompensēt muitas ieņēmumu tīro zaudējumu un veicināt nodokļu reformu tādējādi, lai nesamazinātos valsts ieguldījumi sociālajā jomā, kā arī ieguldīt līdzekļus ražošanas ķēdē, lai dažādotu eksporta preču ražošanu, un ražot eksporta preces ar lielāku pievienoto vērtību;
 6. atkārtoti pauž savu nostāju, ka EPN jāfinansē nevis no EAF, bet gan no papildu tirdzniecības atbalsta, par ko Eiropas Savienība uzņemas saistības 2005. gadā, proti, sākot no 2010. gada, piešķirt 2 miljonus euro gadā, no kuriem 50 % paredzēti ĀKK valstīm; iebilst pret jebkādiem ar EPN saistītiem nosacījumiem Eiropas atbalsta piešķiršanā un prasa, lai Komisija nodrošina, ka 10. EAF līdzekļi būtu pieejami neatkarīgi no sarunu rezultātiem un norises;

7. uzsver, ka dalībvalstu solītā OAP palielināšana galvenokārt jāizmanto, lai stiprinātu centienus sasniegt Tūkstošgades attīstības mērķus ĀKK valstīs, kuras vissmagāk skārusi pasaules finanšu un pārtikas nodrošinājuma krīze, kas ir apdraudējusi un joprojām nopietni apdraud šo mērķu sasniegšanā panāktos rezultātus;
8. uzsver arī, ka visos nolīgumos jāievēro asimetrija, kas sniedz priekšrocības ĀKK valstīm gan attiecībā uz tajos norādīto produktu klāstu, gan pārejas periodiem, un ka ekonomisko partnerattiecību nolīgumos jāparedz stingras garantijas, lai aizsargātu ĀKK valstu norādītās apdraudētās nozares;
9. ar bažām atzīmē, ka EK slēdz darījumu par banāniem ar Latīņamerikas piegādātājiem, kuri bauda vislielākās labvēlības režīmu, un ka tas apdraud ĀKK valstu banānu audzēšanas nozares dzīvotspēju un jo īpaši mazo neaizsargāto tautsaimniecību stabilu ekonomisko un sociālo attīstību; aicina Eiropas Komisiju nodrošināt, ka tiek pieņemti pasākumi, ar kuriem saglabātu iztikas līdzekļus mazajiem banānu audzētājiem, kas ir visneaizsargātākie;
10. uzsver, ka, īstenojot ar EPN saistītus atbalsta pasākumus, jāņem vērā, cik svarīga ĀKK valstu attīstībā ir reģionālā integrācija un ekonomiskās attiecības ar citām jaunattīstības valstīm;
11. a) mudina Komisiju ļaut ĀKK valstīm pirms visaptverošu reģionālo nolīgumu parakstīšanas atkārtoti veikt sarunas par strīdīgajiem noteikumiem, atvēlēt ĀKK valstis pārstāvošajiem sarunu dalībniekiem pietiekamu laiku, lai izvērtētu nolīgumus un sniegtu priekšlikumus pirms to pieņemšanas, kā arī sniegt ĀKK valstis pārstāvošajiem sarunu dalībniekiem konsultācijas par jebkuriem viņus interesējošiem jautājumiem; īpaši uzsver, cik svarīgi ir ņemt vērā partnervalstu, to parlamentu, vietējo iestāžu un pilsoniskās sabiedrības paustās bažas pārrunās par visaptverošiem EPN, kurus nedrīkst noslēgt, izdarot spiedienu un steidzinot;
- b) aicina Eiropas Komisiju, pirms tā uzņemas jebkādas saistības, kas varētu negatīvi ietekmēt ĀKK reģionu ekonomisko integrāciju vai ĀKK un ES tirdzniecības attiecības, pilnībā apspriesties ar ĀKK valstu grupu saskaņā ar Kotonū nolīguma 12. pantu;
12. uzsver, ka ekonomisko partnerattiecību nolīgumos jāietver pants, kurā paredz pārskatīšanu piecus gadus pēc nolīgumu parakstīšanas, oficiāli iesaistoties valstu parlamentiem, Eiropas Parlamentam un nevalstiskiem dalībniekiem, kā arī jāparedz stingrāki uzraudzības un novērtēšanas noteikumi, kas dod iespēju noteikt EPN ietekmi uz valsts un reģionālo attīstību un nabadzības mazināšanas mērķiem — ne tikai EPN atbilstības līmeņus —, un jānodrošina kompensācijas mehānisms, lai būtu iespēja grozīt vai atsaukt jebkuru EPN aspektu, kurš apdraud reģionālās integrācijas procesu vai kaitē izredzēm samazināt nabadzību vai sasniegt TAM;
13. a) mudina ĀKK valstu valdības veikt nepieciešamās reformas, lai turpinātu darbu labas pārvaldes izveidē, jo īpaši tādās valsts pārvaldes jomās kā valsts finanšu pārvaldība, muitas nodokļu iekasēšana, nodokļu ieņēmumu sistēma, korupcijas un nepareizas pārvaldības novēršana;
- b) prasa sarunu procesā aktīvi piedalīties visiem dalībniekiem, jo īpaši valdībām un parlamentāriešiem, un vairāk iesaistīties pilsoniskai sabiedrībai, lai pirms visaptveroša EPN parakstīšanas reģionā nodrošinātu vienprātību;
14. uzsver, ka jāpalielina sarunu un to rezultātu pārredzamība, lai politikas veidotājiem, parlamentāriešiem un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem būtu iespēja veikt rūpīgu publisku pārbaudi;
15. mudina iestādes un ES dalībvalstu valdības darīt visu iespējamo, lai atjaunotu uzticības un pašāpziņas pilnu gaisotni, ja sarunu laikā tā ir sagandēta;

16. uzsver, ka EPN īstenošana jāuzrauga parlamentārai struktūrvienībai, EPN dokumentos paredzot šādu uzraudzību, un ka šī parlamentārā struktūrvienība jebkurā gadījumā jāizveido ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas (APA) un tās struktūrvienību paspārnē, un tai jāpaliek cieši saistītai ar APA vai jāklūst par tās daļu, lai pienācīgi ņemtu vērā EPN ietekmi uz ĀKK valstu ekonomikām, kā tas noteikts Kotonū partnerattiecību nolīgumā;
17. īpaši uzsver valstu parlamentu un nevalstisko dalībnieku izšķirošo lomu EPN uzraudzībā un kontrolē un prasa, lai tās regulāri iesaistītos notiekošo sarunu procesā; lai to panāktu, ir nepieciešams, ka ĀKK valstis un ES panāk vienošanos par turpmāko sarunu skaidru darba kārtību, kuras pamatā būtu līdzdalības pieeja;
18. iesaka Eiropas Parlamentam, pirms tas sniedz savu piekrišanu, sagaidīt, ja vien iespējams, un ņemt vērā ĀKK valstu parlamentu atzinumus par EPN sarunu rezultātiem;
19. a) uzskata, ka EAF reģionālo stratēģiju dokumentos un reģionālajās indikatīvajās programmās jāparedz nozīmīgs, sistemātisks un labi izvērtēts atbalsts EPN īstenošanai, ņemot vērā nepieciešamo reformu procesu, kas ļautu veiksmīgi īstenot EPN;
- b) uzstāj, ka visaptverošu EPN dokumentos jāņem vērā visi plānotie ieņēmumu zaudējumi, ko ir atklājuši ietekmes novērtējumi katra reģiona un katras ĀKK valsts līmenī, un ka jāparedz noteikums par atkārtotām sarunām, ja tās nepieciešamas;
- c) prasa visiem ĀKK reģioniem, tiklīdz iespējams, organizēt seminārus par EAF reģionālo stratēģiju dokumentiem un reģionālajām indikatīvajām programmām, lai izvērtētu to ietekmi uz EPN īstenošanu;
- d) aicina Eiropas Savienību un ĀKK valstis nodrošināt, ka ekonomisko partnerattiecību nolīgumos ir ņemta vērā pašreizējo pasaules mēroga krīze, lai samazinātu pasaules ekonomikas lejupslīdes ietekmi ĀKK valstīs;
20. uzsver — tas, ka ĀKK valstis paraksta pagaidu nolīgumus, nedrīkst kavēt ĀKK reģionus noslēgt ar ES visaptverošus EPN, kuros ņemts vērā attīstības aspekts un reģionālo ekonomiku integrācijas pasākumi un ar kuriem tiek stiprināta ĀKK valstu un ES dalībvalstu sadarbība;
21. atkārtoti uzsver, ka jāapzina paaugstināta riska preces, kurām nedrīkst piemērot tirdzniecības liberalizācijas noteikumus;
22. uzsver, ka atbilstīgi savstarpēji saistošām partnerattiecībām ir jāatjauno EPN sarunu gaitā iedragātā uzticība starp ĀKK un ES valstīm;
23. uzdod līdzpriekšsēdētājiem nosūtīt šo rezolūciju ĀKK un ES Ministru padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Komisijai, Padomes prezidentūrai, Āfrikas Savienībai, Panāfrikas parlamentam, dalībvalstu un reģionālajiem parlamentiem, ĀKK valstu reģionālajām organizācijām.

REZOLŪCIJA ⁽¹⁾**par klimata pārmaiņu izraisītajām sociālajām un ekoloģiskajām sekām ĀKK valstīs**

ĀKK un ES Apvienotā parlamentārā asambleja,

- kuras sanāksme notika Prāgā (Čehijas Republika) no 2009. gada 6. līdz 9. aprīlim,
- ņemot vērā sava Reglamenta 17. panta 1. punktu,
- ņemot vērā 2000. gada 23. jūnijā Kotonū noslēgto un 2005. gada 25. jūnijā Luksemburgā pārskatīto ĀKK un ES Partnerattiecību nolīgumu (turpmāk tekstā — “Kotonū nolīgums”) un īpaši tā 32. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 177.–181. pantu,
- ņemot vērā Padomes un dalībvalstu valdību pārstāvju, kas tikās Padomē, Eiropas Parlamenta un Komisijas 2005. gada 20. decembra kopīgo paziņojumu par Eiropas Savienības attīstības politiku “Eiropas konsenss” un īpaši tā 12., 22., 38., 75., 76., 101. un 105. pantu ⁽²⁾,
- ņemot vērā programmu “Agenda 21”, Riodežaneiro Vides un attīstības deklarāciju un paziņojumu par ilgtspējīgas mežu apsaimniekošanas principiem, ko Riodežaneiro (Brazīlija) 1992. gada 3.–14. jūnijā notikušajā ANO Vides un attīstības konferencē (UNCED) pieņēma vairāk nekā 178 valstu valdības, un to, ka minēto dokumentu principi tika atkārtoti apstiprināti Pasaules augstākā līmeņa sanāksmē par ilgtspējīgu attīstību (WSSD), kura notika Johannesburgā (Dienvidāfrika) no 2002. gada 26. augusta līdz 4. septembrim,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām (UNFCCC) un tai pievienoto Kioto protokolu,
- ņemot vērā 1994. gada 17. jūnijā Parīzē pieņemto ANO Konvenciju par cīņu pret pārtuksnešošanu, kura stājās spēkā 1996. gada 26. decembrī,
- ņemot vērā ANO 2000. gada 8. septembra Tūkstošgades deklarāciju, kurā noteikti tūkstošgades attīstības mērķi (TAM) kā starptautiskās sabiedrības kopīgi izstrādāti kritēriji nabadzības izskaušanai,
- ņemot vērā Āfrikas attīstībai veltītās jaunās partnerības (NEPAD) vides iniciatīvu,
- ņemot vērā Pasaules dabas katastrofu mazināšanas konferencē 2005. gada janvārī Kobē, Hiogo (Japāna) pieņemto dokumentu “Hiogo vispārējā rīcības programma 2005.–2015. gadam — pastiprināt valstu un kopienu pretestību katastrofām”,
- ņemot vērā ESAO dalībvalstu attīstības un vides ministru 2006. gada 4. aprīļa deklarāciju par klimata pārmaiņu pielāgošanās pasākumu integrēšanu attīstības sadarbībā,
- ņemot vērā G8 valstu augstākā līmeņa sanāksmē Heiligendammā 2007. gada 7. jūnijā pieņemto deklarāciju “Klimata pārmaiņas, energoefektivitāte un droša energoapgāde — izaicinājums un iespēja pasaules ekonomikas izaugsmei”,
- ņemot vērā ES un Āfrikas kopīgās stratēģijas īstenošanai paredzētajā pirmajā rīcības plānā (2008.–2010. gadam) ietvertu Āfrikas un ES partnerību klimata pārmaiņu jomā;

⁽¹⁾ pieņemta ĀKK-ES Apvienotajā parlamentārajā asamblejā 9. aprīlī Prāgā (Čehijas Republika)

⁽²⁾ OV C 46, 24.2.2006., 1. lpp.

- ņemot vērā ANO Klimata pārmaiņu konferencē Bali salā (Indonēzija) 2007. gada decembrī pieņemto Bali rīcības plānu (*Bali Roadmap*),
- ņemot vērā 2008. gada 1.–12. decembrī Poznaņā (Polija) notikušo ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām (UNFCCC) līgumslēdzēju pušu četrpadsmito konferenci un Kioto protokola pušu ceturto konferenci,
- ņemot vērā Komisijas 2003. gada 11. marta paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam “Klimata pārmaiņas attīstības sadarbības kontekstā” ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2004. gada 24. novembra secinājumus un rīcības plānu 2004.–2008. gadam saistībā ar klimata pārmaiņām attīstības kontekstā,
- ņemot vērā Komisijas 2005. gada 12. aprīļa paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai “Attīstības politiku saskaņotība — kāpināt progresu, lai sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus” ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 10. janvāra paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Globālo klimata pārmaiņu ierobežošana līdz 2 grādiem pēc Celsija — Līdz 2020. gadam un pēc tam īstenojamie pasākumi” ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 8. un 9. marta Eiropadomes prezidentvalsts secinājumus, kuros uzsvērts, ka ir svarīgi sasniegt stratēģisko mērķi — panākt, lai planētas vidējā temperatūra būtu ne vairāk kā par 2 °C augstāka salīdzinājumā ar temperatūras līmeni pirms rūpniecības ēras,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam “Pasaules klimata pārmaiņu alianses izveidošana starp Eiropas Savienību un nabadzīgajām jaunattīstības valstīm, ko īpaši apdraud klimata pārmaiņas” ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. oktobra rezolūciju par Pasaules klimata pārmaiņu alianses izveidošanu starp Eiropas Savienību un nabadzīgajām jaunattīstības valstīm, ko īpaši apdraud klimata pārmaiņas ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Padomei adresēto Augstā pārstāvja un Eiropas Komisijas 2008. gada 14. marta dokumentu “Klimata pārmaiņas un starptautiskā drošība” ⁽⁶⁾;
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 16. oktobra paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Atmežošanas un meža degradācijas radīto problēmu risinājumi cīņai ar klimata pārmaiņām un bioloģiskās daudzveidības izzušanu” ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 21. janvāra paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Kopenhāgenas sarunu mērķis — visaptverošs nolīgums par klimata pārmaiņām” ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā CARIFORUM un ES 2008. gada 17. maija deklarāciju par klimata pārmaiņām un enerģiju,
- ņemot vērā Klusā okeāna salu foruma un Eiropas Savienības 2008. gada 7. novembra deklarāciju par klimata pārmaiņām,

⁽¹⁾ COM(2003)0085.

⁽²⁾ COM(2005)0134 galīgā redakcija.

⁽³⁾ COM(2007)0002 galīgā redakcija.

⁽⁴⁾ COM(2007)0540.

⁽⁵⁾ P6_TA(2008)0491.

⁽⁶⁾ S113/08.

⁽⁷⁾ COM(2008)0645 galīgā redakcija.

⁽⁸⁾ COM(2009)0039 galīgā redakcija.

- ņemot vērā Āfrikas un Eiropas Savienības 2008. gada 1. decembra deklarāciju par klimata pārmaiņām,
 - ņemot vērā 2006. gadā publicēto *Nicholas Stern* ziņojumu “Klimata pārmaiņu ekonomika. *Stern* pārskats”,
 - ņemot vērā ESAO 2007. gadā sagatavoto ziņojumu “Novērtējums par progresu, kāds panākts, integrējot pielāgošanos klimata pārmaiņām attīstības sadarbības pasākumos”,
 - ņemot vērā Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes (*IPCC*) sagatavotos ziņojumus, jo īpaši *IPCC* II darba grupas ceturto novērtējuma ziņojumu “Klimata pārmaiņas 2007. gadā — ietekme, pielāgošanās un neaizsargātība”,
 - ņemot vērā ANO Attīstības programmas (*UNDP*) 2007./2008. gada pārskatu par cilvēces attīstību “Cīņa pret klimata pārmaiņām — solidaritāte sadalītā pasaulē”,
 - ņemot vērā Pasaules Bankas un Starptautiskā valūtas fonda publikāciju “2008. gada globālās uzraudzības ziņojums — Tūkstošgades attīstības mērķi un vides rīcības plāns iekļaujošas un ilgtspējīgas attīstības nodrošināšanai”,
 - ņemot vērā 2008. gada martā iznākušo ESAO publikāciju “Perspektīvas vides jomā līdz 2030. gadam”,
 - ņemot vērā Strasbūrā 1999. gada 1. aprīlī pieņemto Apvienotās parlamentārās asamblejas rezolūciju par klimata pārmaiņām un mazajām salu jaunattīstības valstīm ĀKK un ES sadarbības shēmas kontekstā,
 - ņemot vērā 2007. gada 22. novembrī Kigali (Ruanda) pieņemto Apvienotās Parlamentārās asamblejas rezolūciju “Dabas katastrofas ĀKK valstīs — ES finansējums sagatavotībai (EAF līdzekļi) un palīdzībai (Eiropas Kopienas Humānās palīdzības biroja līdzekļi)”,
 - ņemot vērā Sociālo jautājumu un vides komitejas ziņojumu (ACP-EU/100.383/09/fin.),
- A. tā kā jaunattīstības valstis ir vismazāk veicinājušas klimata pārmaiņas, taču sakarā ar savu sociālo, ekonomisko un ģeogrāfisko neaizsargātību, lielo atkarību no primārā sektora, tostarp lauksaimniecības, zvejniecības un dabas resursiem, un ierobežoto infrastruktūru klimata pārmaiņu seku risināšanai tās vissmagāk izjūt klimata pārmaiņu radītās sociālās un ekoloģiskās sekas;
- B. tā kā jūras līmeņa paaugstināšanās izraisīs plūdus, piekrastes eroziju, sālsūdens ieplūdi iekšzemes saldūdens resursos un pat dažu zemu atrodošos Klusā okeāna un Karību salu pārplūšanu; tā kā plūdu apdraudēto iedzīvotāju skaits Āfrikas piekrastes apvidos 1990. gadā bija 1 miljons, taču 2080. gadā tas varētu sasniegt vairāk nekā 70 miljonus;
- C. tā kā temperatūras paaugstināšanās un nokrišņu svārstības ĀKK valstīs izraisīs stipru sausumu un krasi mazinās ūdens rezerves; tā kā, temperatūrai paaugstinoties tikai par 1 °C, pastiprinātu ūdens trūkumu un nedrošību izjutīs 75 līdz 250 miljoni Āfrikas iedzīvotāju, temperatūrai paaugstinoties par 2 °C — 350 līdz 600 miljoni, taču, ja temperatūra paaugstināsies par 3 °C, tad šis skaits palielināsies līdz 1,8 miljardiem;
- D. tā kā jūras ūdens temperatūras paaugstināšanās dēļ arvien biežākas kļūs ekstremālas klimatiskās parādības, kā tropiskās vētras un cikloni, kas krasi skars zemu atrodošos piekrastes apgabalus, upju baseinus, kuros atrodas lielpilsētas un citi blīvi apdzīvoti centri, ekonomiski būtiskas infrastruktūras, piemēram, ostas, ārzonas iekārtas, piekrastes urbanizētās teritorijas un tūrisma infrastruktūra;

- E. tā kā klimata pārmaiņas ĀKK reģionos izraisīs arvien lielāku pārtuksnešošanu un augsnes degradāciju, tādējādi vēl vairāk apdraudot lauksaimniecisko ražošanu un nodrošinātību ar pārtiku un saasinot bada un nepietiekama uztura risku;
- F. tā kā jūras līmeņa un temperatūras paaugstināšanās spēcīgi ietekmēs piekrastes un jūras ekosistēmas, samazinot nozvejas apjomu Klusā okeāna un Karību salās un Āfrikas piekrastē un negatīvi ietekmējot vietējo pārtikas apgādi;
- G. tā kā klimata pārmaiņu dēļ vēl straujāk samazināsies bioloģiskā daudzveidība, tiks nopietni apdraudēti daudzu augu un dzīvnieku sugu turpmākā pastāvēšana un nodarīti neatgriezeniski kaitējumi atsevišķām pret klimata pārmaiņām īpaši jutīgām ekosistēmām, piemēram, koraļļu rifiem, mangrovju audzēm un tropiskajiem lietusmežiem; tā kā bioloģiskās daudzveidības ietekmēšanai ĀKK valstīs būs būtiskas sekas uz pārtikas ķēdi un to cilvēku iztiku, kas ir tieši atkarīgi no precēm un pakalpojumiem, kuru pamatā ir minētās ekosistēmas;
- H. tā kā klimata pārmaiņu rezultātā, vienlaikus pastāvot vājām sabiedrības veselības aizsardzības sistēmām un ierobežotām iespējām saņemt veselības aprūpi, kā arī nepietiekamai ūdens resursu apsaimniekošanai un ūdens attīrīšanai, palielināsies saslimstība ar slimībām, kas izplatās ar slimības pārnēsātāju starpniecību, un ūdens izraisītām slimībām, piemēram, malāriju, tropu drudzi, holēru, tāpat palielināsies organisma pārkaršanas risks un elpošanas ceļu slimību izplatība;
- I. tā kā klimata pārmaiņu radītās sekas uz vidi izraisīs apjomīgas migrācijas plūsmas gan valstu iekšienē, gan starpvalstu mērogā (Klimata pārmaiņu starpvaldību padome lēš, ka migrantu skaits līdz 2050. gadam sasnies 150 miljonus); tā kā lielākā daļa ĀKK vides migrantu pārvietosies savu valstu teritorijā vai kaimiņvalstīs un tādēļ ĀKK valstīs saasināsies humanitārās krīzes, norisināsies strauja urbanizācija, pieaugs nabadzība un palēnināsies attīstības temps; tā kā pieaugošās urbanizācijas likumsakarīgās sekas būs pamesti lauku apvidi un augsnes degradācijas pastiprināšanās;
- J. tā kā saskaņā ar Pasaules Veselības Organizācijas (PVO) un Eiropas Slimību profilakses un kontroles centra informāciju klimata pārmaiņu rezultātā palielināsies saslimstības līmenis ar insektu pārnēsātām slimībām, tostarp malāriju, tropu vīrusu (*chikungunya*) un Laima slimību, un būs nepieciešami pielāgošanās pasākumi;
- K. tā kā daudzas no klimata pārmaiņu radītajām sekām uz veselību, par kurām ziņo, piemēram, PVO, ir iespējams iepriekš novērst, izmantojot piemērotus preventīvus pasākumus veselības sistēmu sagatavošanai un nostiprināšanai un veltot īpašu uzmanību tropisko slimību izplatībai, un ar sabiedrības informēšanas kampaņu palīdzību, īpaši pievēršoties vairāk apdraudētām iedzīvotāju grupām, piemēram, grūtniecēm, zīdaiņiem, bērniem un vecāka gadagājuma cilvēkiem;
- L. tā kā klimata pārmaiņas rada draudus valstu, reģionu un pasaules drošībai, izraisot konfliktus, kas saistīti ar piekļuvi nepietiekamiem dabas resursiem, šo resursu kontroli un izmantošanu, vai ar iedzīvotāju pārvietošanu saistītus saspīlējumus;
- M. tā kā (saskaņā ar Pasaules Bankas aplēsēm) klimata pārmaiņu dēļ ir apdraudēti 40 % starptautisko ieguldījumu, kas paredzēti nabadzības mazināšanai, un tādēļ daudzās ĀKK valstīs ir nopietni apdraudētas nabadzības samazināšanas iespējas, ekonomiskā un sociālā attīstība un TAM sasniegšana;
- N. tā kā, lai nepieļautu klimata pārmaiņu visļaunākās, neatgriezeniskās sekas, pasaulē ir jāierobežo temperatūras līmenis, lai tās pieaugums nepārsniegtu 2 °C, un ir jāpanāk, lai siltumnīcefekta gāzu koncentrācija atmosfērā būtu zemāka nekā 450 ppm; tā kā valstīm, kurās tiek radīts visvairāk CO₂ emisiju, proti, rūpnieciski attīstītajām valstīm un jaunās tirgus ekonomikas valstīm, neapšaubāmi ir jāuzņemas galvenā atbildība par emisiju samazināšanu;
- O. tā kā, lai pārvarētu klimata pārmaiņu ievērojamās sekas, ĀKK valstīs ir vajadzīgi gan klimata pārmaiņu mazināšanas pasākumi, gan pielāgošanās pasākumi; tā kā rūpnieciski attīstītajām valstīm ir vēsturiska atbildība par klimata pārmaiņu izraisīšanu un šo valstu morālais pienākums saskaņā ar principu "maksā piesārņotājs" ir atbalstīt ĀKK valstu centienus pielāgoties klimata pārmaiņu sekām;

- P. tā kā pašlaik pielāgošanās pasākumu finansēšanai jaunattīstības valstīs ir vērojams liels līdzekļu deficīts; tā kā pielāgošanās izmaksas veido no 10 miljardiem līdz vairāk nekā 80 miljardiem USD gadā, tikmēr rūpnieciski attīstīto valstu sniegtie resursi dažādos daudzpusējos finansēšanas mehānismos pašlaik ir 150–300 miljoni USD gadā;
- Q. tā kā savlaicīga pielāgošanās klimata pārmaiņām un katastrofu draudu samazināšana ir pārliecinoši un rentabli risinājumi; tā kā saskaņā ar aplēsēm viens dolārs, kas iztērēts katastrofu draudu samazināšanai, ļauj ietaupīt līdz septiņiem dolāriem saistībā ar reaģēšanu uz katastrofām, un arī tas ir pārliecinošs arguments par labu savlaicīgai palīdzības izdevumu koncentrēšanai;
- R. tā kā dažādu klimata pārmaiņu finansēšanas mehānismu, piemēram, tūrās attīstības mehānisma (CDM), pieteikšanās un resursu sadales procedūras ir samērā sarežģītas un saņēmējvalstis nepietiekami iesaistās šajās procedūrās;
- S. tā kā CDM līdz šim nav bijis īpaši piemērots, lai apmierinātu nabadzīgāko valstu vajadzības pēc ieguldījumiem videi draudzīgās tehnoloģijās, un Āfrikā tiek īstenoti tikai 2 % no visiem CDM projektiem; tā kā bieži vien netiek ievēroti CDM projektu ilgtspējas un papildināmības kritēriji;
- T. tā kā, vilcinoties pieņemt striktus lēmumus par klimata pārmaiņu cēloņu un sekas mazināšanai nepieciešamajiem mehānismiem un finansējumu, izmaksas kļūs arvien lielākas,

Vispārīgi apsvērumi

1. aicina Komisiju un līdzekļu devējas valstis pārveidot un pārstrukturēt attīstības sadarbību tā, lai radītu pretestību klimata pārmaiņām un rosinātu ar zemām oglekļa emisijām saistītus risinājumus;
2. aicina Komisiju vienkāršot savas pašreizējās struktūras, kas nodarbojas ar klimata pārmaiņu un attīstības jautājumiem;
3. aicina Komisiju un ES dalībvalstis izveidot labāku sasaisti starp TAM un klimata pārmaiņām, iekļaujot projektos un programmās, kas paredzētas TAM mērķu sasniegšanai, kā arī visās plašākās nabadzības samazināšanas stratēģijās un attīstības politikas pasākumos klimata pārmaiņu sekas un pielāgošanos klimata pārmaiņām;
4. atzinīgi vērtē to, ka sarunās par turpmāko sistēmu, kas būtu piemērojama pēc Kioto protokola darbības beigām, ir izdevies panākt zināmu progresu attiecībā uz klimata pārmaiņu pielāgošanās pasākumu un klimata pārmaiņu mazināšanas līdzvērtīgo nozīmi; tomēr uzsver, ka sarunām par pielāgošanos un sarunām par klimata pārmaiņu mazināšanu jābūt savstarpēji ciešāk saistītām, lai būtiskie lēmumi šajos jautājumos netiktu pieņemti izolēti;
5. aicina starptautisko kopienu un privāto sektoru, lai veicinātu ĀKK valstu pāreju uz samazinātas oglekļa emisijas ekonomiku, paredzēt ieguldījumus, kas nepieciešami pētniecībai un izstrādei, kā arī straujai un vispusīgai tādu tehnoloģiju pārnei, ar kuru palīdzību ĀKK valstīs mazināt klimata pārmaiņas (piemēram, zemas oglekļa emisijas tehnoloģijas, tehnoloģijas oglekļa uztveršanai un uzglabāšanai) un pielāgotos šīm pārmaiņām; tāpat aicina starptautisko kopienu likvidēt tirdzniecības šķēršļus tehnoloģijām, kas paredzētas, lai pielāgotos klimata pārmaiņām, un šajā jomā neizmantojot intelektuālā īpašuma tiesības (piemēram, obligāto licencēšanu);
6. aicina Komisiju un ES dalībvalstis atbalstīt UNESCO pasākumus, ar ko tiek veicināta mazo salu jaunattīstības valstu ilgtspējīgai attīstībai paredzētās Barbadosas rīcības programmas izpilde un Maurīcijas stratēģijas īstenošana;

Klimata pārmaiņu mazināšana

7. uzsver, ka 2009. gada decembrī Kopenhāgenā paredzētajā ANO konferencē par klimata pārmaiņām ir jāpanāk vispārēja vienošanās par vērienīgu un saistošu klimata pārmaiņu mazināšanas mērķi, pamatojoties uz UNFCCC noteikto principu "kopēja, bet diferencēta atbildība", un tādēļ aicina visas rūpnieciski attīstītās valstis un jaunattīstības valstis ar strauju ekonomikas izaugsmi vienoties par saistošu siltumnīcefekta gāzu emisijas mērķi; ierosina paredzēt elastīgāku un diferencētāku pieeju jaunajām tirgus ekonomikas valstīm, lai rosinātu tās piedalīties jaunajā nolīgumā (piemēram, nosakot mērķus tikai atsevišķās nozarēs), šajā nolūkā ņemot vērā katras valsts iespējas pielāgoties klimata pārmaiņām un mazināt šīs pārmaiņas, kā arī paturot prātā, ka vēsturiskā skatījumā par globālo sasilšanu ir atbildīgas rūpnieciski attīstītās valstis;
8. norāda, ka ir jāpārstrādā un jāvienkāršo tīras attīstības mehānisma (CDM) projektu pieteikšanās un resursu sadales procedūras, lai atvieglotu ĀKK valstīm iespējas piedalīties CDM, projektu sadale būtu proporcionālāka un — jo īpaši — lai vairāk projektu norisinātos Subsahāras Āfrikā; uzsver, ka ir jāievieš sistēma, ar kuru nodrošināt, ka CDM projekti atbilst papildināmības principam un sekmē ĀKK valstu ilgtermiņīgu attīstību; aicina līdzekļu devējas valstis palīdzēt ĀKK valstīs izveidot nepieciešamo veikspēju, lai uzlabotu šo valstu dalību CDM; aicina līdzekļu devējas valstis neuzskatīt CDM par vienīgo politikas instrumentu, uz ko jākoncentrējas, bet attīstīt arī citus mehānismus klimata pārmaiņu mazināšanai ĀKK valstīs;
9. aicina rūpnieciski attīstīto valstu un jauno tirgus ekonomikas valstu valdības noteikt skaidras un konsekventas ilgtermiņa politikas nostādnes, lai rosinātu videi draudzīgas inovācijas un ieguldījumus (piemēram, atjaunojamā enerģijā, transportlīdzekļos ar zemu degvielas patēriņu un hibrīda transportlīdzekļos, jaunos degvielas veidos); uzsver, ka arī privātajam sektoram ir būtiska nozīme videi draudzīgu inovāciju veicināšanā; turklāt uzskata, ka, lai mazinātu emisiju, vidējā termiņā un ilgtermiņā ir jāmeklē iespējas vispārēji mainīt patēriņa modeļus attīstītajās valstīs;
10. uzsver, ka Komisijai un līdzekļu devēju valstu valdībām ir jānostiprina partnerattiecības ar ĀKK valstu valdībām, lai izstrādātu vērienīgas politikas iniciatīvas un plānus, kā ierobežot mežu izciršanu un mazināt mežu degradāciju, un lai paredzētu tehnoloģijas un ievērojamus resursus ilgtermiņīgai mežu apsaimniekošanai ĀKK valstīs;

Pielāgošanās

11. aicina ĀKK valstu valdības tiešā veidā iekļaut pielāgošanās mērķus un pasākumus savu valstu attīstības plānos, nabadzības samazināšanas stratēģijās un nozaru politikā un stratēģijās, kā arī visos lēmumu pieņemšanas posmos un līmeņos;
12. uzsver, ka pielāgošanās pasākumu atbalstam jāklūst par juridiski saistošu pienākumu, un tam jāparādās gan starptautiskajā nolīgumā, ko 2009. gada decembrī pieņems Kopenhāgenā, gan Eiropas Savienības 27 dalībvalstu tiesību aktos;
13. aicina rūpnieciski attīstītās valstis ievērojami palielināt finansiālo atbalstu pielāgošanās pasākumiem ĀKK valstīs un pētīt, kādus novatoriskus finanšu instrumentus varētu izmantot šajā nolūkā, cita starpā, piemēram, starptautiskus tirdzniecības nodokļus, emisijas nodokļus valstu līmenī, nodevas par lidmašīnu biļetēm un noteikto emisijas vienību (*assigned amount unit*) pārdošanu izsolē; aicina Komisiju būtiski palielināt Pasaulē klimata pārmaiņu alianses budžetu, pievērst daudz vairāk vērības klimata pārmaiņām nākamā EAF budžeta izstrādē un steidzami īstenot ieceri izveidot pasaules klimata pārmaiņu finansēšanas mehānismu — novatorisku finansēšanas instrumentu, kas ļautu jau laikus koncentrēt atbalstu visnabadzīgākajām un apdraudētākajām valstīm ar klimatu saistītu ieguldījumu veikšanai;
14. uzsver, ka finansējums pielāgošanās pasākumiem ir jāparedz papildus pašreizējai oficiālajai attīstības palīdzībai un palīdzības saistībām;
15. aicina starptautiskās finanšu iestādes paplašināt politikas pasākumus, programmas un finansēšanas instrumentus, kas paredzēti, lai pielāgotos klimata pārmaiņām;

16. mudina privāto sektoru aktīvāk iesaistīties finansējuma deficīta pārvarēšanā klimata pārmaiņu jomā; mudina Komisiju un ES un ĀKK valstu valdības veikt ieguldījumus publiskā un privātā sektora partnerības projektos, lai tādējādi piesaistītu papildu līdzekļus no privātā sektora pielāgošanās projektu finansēšanai — īpaši vismazāk attīstītajās valstīs;
17. uzskata, ka ir nepieciešams labāk koordinēt līdzekļu devēju darbību, aktivizēt Ziemeļu un Dienvidu dialogu un uzlabot līdzekļu devēju un jaunattīstības valstu sadarbību attiecībā uz klimata pārmaiņu politiku un pielāgošanās mehānismiem un finansējumu, ievērojot Parīzes principus un 2008. gadā pieņemto Akras rīcības plānu;
18. uzsver, ka jāturpina savstarpējas reģionālās sadarbības, labas prakses apmaiņas un diskusiju forumu izveides veicināšana tajās ĀKK valstīs, kuras saskaras ar līdzīgām klimata pārmaiņu problēmām;
19. mudina ĀKK valstu valdības ar pielāgošanos klimata pārmaiņām saistīto stratēģiju izstrādē un šo stratēģiju īstenošanā vairāk iesaistīt pilsonisko sabiedrību un vietējās kopienas, lielā mērā ņemot vērā to ievērojamo praktisko pieredzi un tiešo tuvumu iedzīvotājiem un apvidiem, kuri visvairāk izjūt klimata pārmaiņu negatīvās sekas;
20. aicina līdzekļu devējas valstis un starptautiskās organizācijas veikt ieguldījumus, kas ļautu ĀKK valstīs nostiprināt klimata monitoringa infrastruktūru un ar klimatu saistīto datu pārvaldību, kā arī iestāžu, vietējo kopienu un iedzīvotāju spēju pielāgoties klimata pārmaiņām;
21. mudina ES dalībvalstu pētniecības un izstrādes organizācijas veicināt un vienkāršot labākās prakses un informācijas apmaiņu, dalīties pieredzē un zināšanās un sekmīgi attīstīt tīklus un partnerattiecības ar līdzīgām ĀKK valstu iestādēm tajās nozarēs, kurās klimata pārmaiņām ir būtiska nozīme (piemēram, lauksaimniecībā, ūdens resursu pārvaldībā);
22. aicina attīstības partnerus palīdzēt ĀKK valstu valdībām un pilsoniskajām organizācijām izstrādāt sabiedrības izglītošanas un informēšanas kampaņas par klimata pārmaiņu ietekmi;
23. atzinīgi vērtē Komisijas ieceri ierosināt ES stratēģiju katastrofu draudu samazināšanas atbalstam; aicina Komisiju un ES dalībvalstis ieguldīt vairāk līdzekļu katastrofu draudu samazināšanā, uzskatot to par līdzekli, kā veicināt pielāgošanos klimata pārmaiņām, un iekļaut attīstības palīdzībā ilgtermiņa finansējumu katastrofu draudu samazināšanai; uzskata, ka ĀKK valstīs ir jāveicina privātā sektora darbības izvēršana ar klimatu saistītas apdrošināšanas tirgū, lai stiprinātu iespējas pretoties klimata katastrofām;
24. aicina Komisiju un ES dalībvalstu valdības paredzēt vairāk resursu ĀKK valstu veselības aizsardzības sistēmu veikspējas stiprināšanai, lai palīdzētu tām cīnīties pret klimata pārmaiņu negatīvo ietekmi uz veselību;
25. uzskata, ka iedzīvotāju drošību izšķiroši ietekmēs pienācīga vides migrācijas plānošana un vadība; šajā nolūkā aicina starptautisko kopienu apzināt un risināt juridiskās nepilnības, kas saistītas ar vides bēgļu aizsardzību; ņemot vērā applūšanas riskam pakļauto salu valstu ārkārtīgi apdraudēto stāvokli, ierosina apsvērt patvērumu reglamentējošus noteikumus vai reģionālus vai starptautiskus nolīgumus; turklāt norāda, ka ir jāizstrādā un jāievieš instrumenti vides bēgļu identitātes, kultūras un tradīciju aizsardzībai;
26. uzdod līdzpriekšsēdētājiem nosūtīt šo rezolūciju ĀKK un ES Padomei, Eiropas Komisijai, Āfrikas Savienībai, UNFCCC un Pasaules Bankai.

REZOLŪCIJA ⁽¹⁾**par Kotonū nolīguma nozīmi pārtikas nodrošinājuma un finanšu krīzes risināšanā ĀKK valstīs**

ĀKK un ES Apvienotā parlamentārā asambleja,

- kuras sanāksme notika no 2009. gada 6. līdz 9. aprīlim Prāgā (Čehijas Republika),
- ņemot vērā Apvienotās parlamentārās asamblejas (APA) Reglamenta 17. panta 2. punktu,
- ņemot vērā 2000. gada 23. jūnijā noslēgto un 2005. gadā grozīto Partnerattiecību nolīgumu starp ĀKK valstīm un ES dalībvalstīm ⁽²⁾,
- ņemot vērā G20 valstu 2008. gada 15. novembra deklarāciju par finanšu krīzi ⁽³⁾ un G20 valstu vadītāju paziņojumu augstākā līmeņa sanāksmē 2009. gada 2. aprīlī Londonā,
- ņemot vērā Portmorsbi 2008. gada 28. novembra deklarāciju par pasaules finanšu un pārtikas nodrošinājuma krīzi ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas noteiktos Tūkstošgades attīstības mērķus un apņemšanos mainīt uz pusi to cilvēku skaitu, kuri cieš badu un iztiek ar mazāk nekā vienu ASV dolāru dienā,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 9. aprīļa paziņojumu “ES — globālais partneris attīstības jomā. Progresā paātrināšana Tūkstošgades attīstības mērķu īstenošanā” (COM(2008)0177),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 8. aprīļa paziņojumu par atbalstu jaunattīstības valstīm krīzes pārvarēšanā,
- ņemot vērā Monterejas vienošanos, kas pieņemta 2002. gada 21. un 22. martā notikušajā ANO Starptautiskajā konferencē par finansējumu attīstībai, un ņemot vērā Dohas deklarāciju par attīstības finansēšanu, kuru pieņēma 2008. gada 2. decembrī Starptautiskajā izvērtēšanas konferencē par attīstības finansēšanu, lai pārskatītu Monterejas vienošanās īstenošanu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Parīzes deklarāciju ⁽⁶⁾ un Akras rīcības programmu ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā nesen publiskoto SVF ziņojumu “Vispārējās finanšu krīzes sekas valstīs ar zemiem ienākumiem”,
- ņemot vērā 2007. gada Tūkstošgades ekosistēmu novērtējuma ziņojuma secinājumus ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Pieņemta ĀKK un ES Apvienotajā parlamentārajā asamblejā 2009. gada 9. aprīlī Prāgā (Čehijas Republika).

⁽²⁾ OV L 317, 15.12.2000., 3. lpp. Jaunākie grozījumi nolīgumā izdarīti saskaņā ar ĀKK valstu un ES dalībvalstu Ministru padomes Lēmumu Nr. 1/2006 (OV L 247, 9.9.2006., 22. lpp.).

⁽³⁾ Augstākā līmeņa sanāksmē pieņemtā deklarācija par finanšu tirgiem un pasaules ekonomiku (pieņemta 2008. gada 15. novembrī Vašingtonā).

⁽⁴⁾ ĀKK un ES/100.393/08 (28.11.2008.)

⁽⁵⁾ Dohas deklarācija par attīstības finansēšanu — gala dokuments, kas pieņemts Starptautiskajā izvērtēšanas konferencē par attīstības finansēšanu, lai pārskatītu Monterejas vienošanās īstenošanu (dok. A/CONF.212/L.1/Rev.1*).

⁽⁶⁾ Parīzes deklarācija par palīdzības efektivitāti, īpašumtiesībām, saskaņošanu, pielīdzināšanu, rezultātiem un savstarpēju pārskatītābību (pieņemta 2005. gada 2. martā augsta līmeņa forumā Parīzē — “Kopīgi panākumi palīdzības efektivitātes veicināšanā”)

⁽⁷⁾ Pieņemta Trešajā augsta līmeņa forumā par palīdzības efektivitāti, kurš notika 2008. gada 2.–4. septembrī Akarā (Gāna).

⁽⁸⁾ Sk. <http://www.millenniumassessment.org/en/index.aspx>

- ņemot vērā 1996. gada Pasaules augstākā līmeņa sanāksmē par pārtikas nodrošinājumu pieņemtos secinājumus ⁽¹⁾ un mērķi līdz 2015. gadam samazināt uz pusi to cilvēku skaitu pasaulē, kuri cieš badu,
 - ņemot vērā ANO īpašā referenta ziņojumu par tiesībām uz nodrošinātību ar pārtiku, kurš iesniegts ANO Ģenerālajai asamblejai 2007. gada 25. oktobrī ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Regulu (EK) Nr. 1337/2008, ar ko izveido mehānismu ātrai reaģēšanai uz pārtikas cenu paaugstināšanos jaunattīstības valstīs ⁽³⁾,
 - ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par nodrošinātību ar pārtiku ĀKK valstīs un ĀKK valstu un ES sadarbības nozīmi,
- A. tā kā Tūkstošgades attīstības mērķi, jo īpaši ārkārtējas nabadzības un bada izskaušana, kā arī uzdevumu un principu izstrāde, par kuriem panākta vienošanās ANO konferencēs, sniedz skaidru redzējumu un tiem jāveido ĀKK valstu un ES sadarbības pamats saistībā ar Kotonū Partnerattiecību nolīgumu;
- B. tā kā finanšu krīzes iespaidā dažas devējas valstis ir samazinājušas finansiālo ieguldījumu oficiālā attīstības palīdzībā (OAP) jaunattīstības valstīm, kurās jau ir trausla ekonomiskā situācija;
- C. tā kā Lomes un Kotonū nolīgumos paredzētais mērķis veicināt ĀKK valstu integrāciju pasaules ekonomikā ir jāsasniedz tagad un šo valstu importa daļa ES ir turpinājusi mazināties;
- D. tā kā ĀKK valstis ir atkarīgas no to preču eksporta, kuras veido vairāk nekā 50 % no to ārvalstu valūtas ieņēmumiem, un tā kā finanšu krīzes iespaidā ir mazinājies eksports no daudzām jaunattīstības valstīm, kā arī kapitāla plūsmas uz tām un ir mazinājusies pieejamība kredītiem un ārvalstu tiešie ieguldījumi, kā arī kritušās preču cenas;
- E. tā kā saskaņā ar Pasaules Bankas aplēsēm par 2009. gadu ekonomikas izaugsmes mazināšanās iespaidā to cilvēku skaits, kuru iztikas līdzekļi ir mazāki par 1,25 ASV dolāriem dienā, būs par 46 miljoniem lielāks, nekā paredzēts pirms krīzes, tādējādi no 130 līdz 155 miljoniem palielinot to cilvēku skaitu, kuri pārtikas un degvielas cenu paaugstināšanās dēļ nonākuši nabadzībā 2008. gadā; tā kā katra izaugsmes samazināšanās par 1 % varētu novest nabadzībā vēl 20 miljonus cilvēku;
- F. tā kā saskaņā ar neseno Vispārējās finansiālās integritātes ziņojumu jaunattīstības valstu maksājumi saistībā ar parādu apkalpošanu 2006. gadā sasniedza USD 540 miljardus un šīs valstis zaudēja gandrīz vienu triljonu ASV dolāru nelikumīgas finanšu aizplūšanas dēļ; tā kā jaunattīstības valstīm ir strauji palielinājušās aizņēmumu izmaksas un ir ievērojami mazinājusies valūtu vērtība; tā kā ekonomiskā un finansiālā integrācija nekad nav bijusi tik spēcīga un ārvalstu banku prasības jaunattīstības valstīm pēdējos piecos gados ir gandrīz vai trīskāršojušās līdz USD 3,1 triljonam; tā kā saskaņā ar aplēsēm pasaules finanšu plūsmas uz jaunattīstības valstīm mazināsies no USD 1 triljona 2007. gadā uz USD 165 miljardiem šogad;
- G. tā kā, neraugoties uz lauksaimniecības nozares pamatoti svarīgo nozīmi ĀKK valstīs, nedz valstu valdības, nedz ES politika attīstības sadarbības jomā nepiešķir atbilstīgu prioritāti šai pamatnozaarei, tādējādi radot simtiem miljoniem cilvēku draudus nonākt ārkārtējas nabadzības, bada un nepietiekama pārtikas nodrošinājuma stāvoklī;
- H. tā kā nopietns šķērslis, lai jaunattīstības valstīs palielinātu lauksaimniecisko ražošanu, kam ir būtiska nozīme pārtikas nodrošinājuma mazināšanā, ir tas, ka sīkražotājiem, jo īpaši sievietēm, bieži vien nav pieejama zeme, aizdevumi vai mikrokredīti ieguldījumiem sējas, mēslošanas un apūdeņošanas pasākumos un nav vajadzīgo līdzekļu augu aizsardzībai;

⁽¹⁾ 1996. gada 13.–17. novembris, Roma (Itālija)

⁽²⁾ ANO Ģenerālā asambleja, 62. sesija, dok. A/62/289, 22.8.2007.

⁽³⁾ OV L 354, 31.12.2008., 62. lpp.

- I. tā kā lauksaimniecības subsīdiju likvidēšana ĀKK valstīs un eksporta subsīdiju likvidēšana rūpnieciski attīstītajās valstīs ir veicinājusi ražības un lauksaimnieciskās ražošanas mazināšanos, tādējādi palielinot pārtikas produktu importu;
- J. tā kā lauksaimniecības nozari ir negatīvi ietekmējušas arvien biežākas dabas katastrofas un vienlaikus mazinās resursi, kas piešķirti pārtikas nodrošinājuma atbalstam pirms un pēc šādām katastrofām,

G20 un augstākā līmeņa sanāksme Londonā

1. atbalsta 2009. gada 2. aprīlī Londonā notikušās G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmes iznākumu un apņemšanos, jo īpaši attiecībā uz izaugsmes un darbavietu atjaunošanu, stingrāka finanšu uzraudzību un regulēšanu, starptautisko finanšu iestāžu pilnveidošanu, protekcionisma novēršanu, pasaules tirdzniecības un ieguldījumu veicināšanu, taisnīgas un ilgtspējīgas ekonomikas atveseļošanas nodrošināšanu visiem un piešķirtās palīdzības nodrošināšanu;
2. tādēļ atzinīgi vērtē vienošanos par USD 1,1 triljonu un paļaujas uz to, ka gandrīz viena ceturtdaļa no šīs summas tiks izmantota, lai palīdzētu jaunattīstības valstīm; aicina G20 valstis ātri izmaksāt šo summu mīnētajām valstīm, izmantojot patiesi jaunus un papildu līdzekļus;
3. aicina G20, ES un ĀKK valstis darīt visu iespējamo, lai novērstu to, ka finanšu krīze kļūst par nopietnu humāno krīzi, un uzsver, ka sociālā aizsardzība un ieguldījumi nodrošinātībā ar pārtiku ir svarīgi, lai nekavējoties risinātu nabadzībā nonākušo cilvēku problēmas;
4. prasa, lai valstīm ar zemiem ienākumiem paredzētos USD 50 miljardus izmaksātu tiešo piešķirumu, nevis aizdevumu veidā nolūkā atbalstīt sociālo aizsardzību, veicināt tirdzniecību un nodrošināt attīstību valstīs ar zemiem ienākumiem;
5. atbalsta G20 valstu nolūku izmantot resursus efektīvi un elastīgi, lai veicinātu izaugsmi; atzinīgi vērtē pārkumumus, ko SVF guvis saistībā ar jauno elastīgo kredītlīniju, pakāpeniski atsakoties no kādreizējās preskriptīvās un stingrās aizdošanas un nosacījumu sistēmas, kā tas parādīts SVF nesenoajā ziņojumā "Vispārējās finanšu krīzes sekas valstīs ar zemiem ienākumiem", kurā tas pauž uzskatu, ka, "nosakot izdevumu politiku, prioritāte būtu jāpiešķir sociālo programmu aizsardzībai vai pilnveidošanai vai apstiprinātu ieguldījumu nodrošināšanai, un Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanas tempa saglabāšanai kopumā";
6. pilnībā atbalsta G20 lēmumu veikt reformas starptautiskajās finanšu iestādēs, taču uzskata, ka nevar gaidīt līdz 2011. gadam, lai jaunattīstības valstīm dotu iespēju spēcīgāk pārstāvēt sevi starptautisko finanšu iestāžu līmenī, jo īpaši saistībā ar SVF jaunajiem pienākumiem, un šajā sakarībā aicina uzlabot pārredzamību un pārskatatbildību un veidot jaunu pieeju politikai attīstības jomā; šīs pārvaldības reformas ir jāpieņem nākamajā Pasaules Bankas un SVF komitejas sanāksmē 2009. gada 25. un 26. aprīlī;
7. aicina ES un ĀKK valstis rīkoties, lai novērstu nodokļu nemaksāšanu un nelikumīgu kapitāla aizplūšanu no jaunattīstības valstīm, kura rada šīm valstīm aptuveni EUR 800 miljardu lielas izmaksas gadā, t. i., astoņas reizes vairāk nekā šīm valstīm piešķirtie palīdzības maksājumi;
8. pauž nožēlu, ka G20 valstu solījumi attiecībā uz tirdzniecības atbalstu un OAP nebija pietiekami; uzsver — lai gan paziņojumā ir uzskaitīti kopīgie finanšu pasākumi, lai, izmantojot Pasaules Banku un SVF, palielinātu resursus jaunattīstības valstīm, nav īpašas apņemšanās nodrošināt to, ka atbalsts tirdzniecībai veido papildu finansējumu;
9. uzskata, ka klimata pārmaiņu radītās problēmas ir jārisina, izmantojot strukturālas reformas, un prasa regulāri veikt klimata pārmaiņu ietekmes novērtējumu attiecībā uz visiem politikas plānošanas un lēmumu pieņemšanas aspektiem, tostarp tirdzniecību, lauksaimniecību, pārtikas nodrošinājumu utt.; prasa, lai šā novērtējuma rezultātus izmantotu precīzu pamatnostādņu izstrādāšanā politikai ilgtspējīgas attīstības sadarbības jomā;

Finanšu krīze

10. aicina ES dalībvalstis ievērot saistības attiecībā uz OAP — proti, 0,56 % liels nacionālais kopienākums līdz 2010. gadam un 0,7 % līdz 2015. gadam — un aicina neizmantojot finanšu krīzi, lai attaisnotu palīdzības samazināšanu;
11. uzskata, ka šajā situācijā ir vajadzīgi pasākumi un mehānismi, lai risinātu pašreizējās problēmas saistībā ar jaunattīstības valstu parādiem, un prasa ES dalībvalstīm neiekļaut savos OAP maksājumos līdzekļus, kas paredzēti parādu atvieglošanai;
12. uzskata, ka ir jāpastiprina centieni vairāk mobilizēt vietējos un starptautiskos līdzekļus ilgtspējīgai attīstībai, kas nozīmē to, ka ir jānodrošina vispārēja piekļuve ekonomikas un sociālajai pamatinfrastrukturai un integrējošiem sociālajiem pakalpojumiem, kā arī jānodrošina veiktspējas palielināšana;
13. atgādina — lai nodrošinātu ilgtspējīgu un taisnīgu ienākumu un labklājības sadali, ir vajadzīga moderna un efektīva fiskālā sistēma; prasa veidot ĀKK valstu un ES sadarbību, lai veicinātu fiskālo reformu, kas ļautu palielināt ieņēmumus no nodokļu maksājumiem, izmantojot efektīvu nodokļu maksāšanas sistēmu, plašāku nodokļu bāzi un efektīvāk cīnoties pret nodokļu nemaksāšanu;
14. aicina starptautisko sabiedrību, jo īpaši ES dalībvalstis, piešķirt lielāku nozīmi nodarbinātības un darba tirgus jautājumiem starptautiskās attīstības politikā, lai mazinātu pasaules ekonomikas lejupslīdes negatīvo ietekmi uz jaunattīstības valstu izaugsmi, tirdzniecību un ārvalstu tiešo ieguldījumu plūsmām, palīdzot šīm valstīm veicināt tirdzniecības iespējas un uzlabot infrastruktūru, kā arī atvieglojot naudas pārvedumus;
15. uzsver, ka brīva un taisnīga tirdzniecība, tirgus principi, ieguldījumu, uzņēmējdarbības un jauninājumu veicināšana un efektīvi regulēti finanšu tirgi veido ekonomiskās izaugsmes, nodarbinātības un nabadzības mazināšanas pamatu;
16. uzskata, ka nediskriminējoša un atbilstīga starptautiskā tirdzniecība var būt spēcīgs virzītājspēks attīstībai un ilgtspējīgai ekonomiskai izaugsmei, taču apliecina, ka tā būtu jāregulē saskaņā ar pārredzamiem noteikumiem, par kuriem visi ir vienojušies; atgādina ĀKK valstīm un ES dalībvalstīm par vajadzību veidot saskaņotību starptautiskās tirdzniecības politikā un attīstības mērķiem, tostarp sarunās par ekonomisko partnerattiecību nolīgumu;
17. uzsver vajadzību novērst pārmērīgu regulēšanu, kas kavētu ekonomisko izaugsmi, un uzsver vajadzību pastiprināt dialogu starp valsti un uzņēmējiem, lai rastu jaunus veidus, kā izstrādāt skaidrus noteikumus, veicināt īpašumtiesību ievērošanu un radīt finansiālu infrastruktūru, veicinot mikrouzņēmumu un MVU darbību;
18. aicina ĀKK valstis un ES, ņemot vērā pašreizējās finanšu krīzes ietekmi uz ĀKK valstīm, apņemties sākt sarunas par pārredzamu un integrējošu ekonomisko partnerattiecību nolīgumu;
19. aicina visas ieinteresētas personas strādāt kopā, lai nodrošinātu veiksmīgu, ilgtspējīgu un savlaicīgu Dohas attīstības sarunu kārtas noslēgumu;

Pārtikas nodrošinājuma krīze

20. aicina Eiropas Komisiju un ES dalībvalstis uzlabot attīstības politiku saskaņotību lauksaimniecības un tirdzniecības jomā;
21. atkārtoti uzsver tiesības uz nodrošinātību ar pārtiku; atgādina ES un ĀKK valstu vadītājiem par viņu apņemšanos līdz 2015. gadam samazināt uz pusi to cilvēku skaitu, kuri cieš badu, un mudina Komisiju, ES Padomi un ĀKK valstis pieņemt — un attiecīgi finansēt — jebkādas pasākumus, kas vajadzīgi, lai pildītu šo apņemšanos;

22. aicina ĀKK valstu un ES dalībvalstu valdības apmierināt sabiedrības neaizsargātāko grupu, jo īpaši sievietes un bērnu, steidzamās vajadzības, veicinot ilgtspējīgus pārtikas nodrošinājuma pasākumus un drošības tīklus un pilnveidojot sociālās aizsardzības sistēmas;
23. aicina ĀKK valstu valdības iesaistīt zemniekus un lopkopjus, no kuriem daudzas ir sievietes, lauksaimniecības un zemes izmantošanas politikas izstrādē un nodrošināt viņiem zemes, kredītu un jauno tehnoloģiju pieejamību, kas palielinātu ražošanu;
24. saistībā ar Kotonū Partnerattiecību nolīguma pašreizējo pārskatīšanu prasa pārskatīt 54. pantu, lai pielāgotu Tūkstošgades attīstības mērķi Nr. 1, kas paredz līdz 2015. gadam samazināt uz pusi to cilvēku skaitu, kuri cieš badu;
25. aicina ĀKK valstu un ES dalībvalstu valdības kopīgi nodrošināt to, lai pietiekama palīdzība un valsts izdevumi tiktu virzīti uz nodrošinātību ar pārtiku, kā tas norādīts ĀKK valstu un valdību vadītāju 2004. gada jūnija Maputo deklarācijā ⁽¹⁾;
26. aicina bagātās valstis, tostarp ES dalībvalstis, kā arī jauno ASV valdību samazināt lauksaimniecības subsīdijas un likvidēt lauksaimniecības preču eksporta subsīdijas, kā to Dohas attīstības sarunu kārtas sākumā apsolīja darīt lielākā daļa bagāto valstu, lai gan ievērojami panākumi joprojām nav gūti;
27. stingri nosoda tos, kuri spekulē ar vispārējām pirmās nepieciešamības precēm, lauksaimniecības izejvielām un energoresursiem, tādējādi pastiprinot cenu nepastāvību un padziļinot pasaules pārtikas krīzi; uzsver, ka tas ir nepieņemami gūt peļņu uz to cilvēku rēķina, kuri cieš badu, un prasa atbilstīgu regulējumu un efektīvu pārraudzību valsts un starptautiskā līmenī, lai novērstu, ka spekulatīvu darījumu dēļ tiek pārkāptas tiesības uz nodrošinātību ar pārtiku; aicina ES dalībvalstis un ĀKK valstis un uzņēmumus pilnībā īstenot Ieguves rūpniecības pārskatāmības iniciatīvu;
28. ar bažām atzīmē, ka EK slēdz darījumu par banāniem ar Latīņamerikas piegādātājiem, kuri bauda vislielākās labvēlības režīmu, un atzīmē, ka tas apdraud ĀKK valstu banānu audzēšanas nozares dzīvotspēju un jo īpaši mazo neaizsargāto tautsaimniecību stabilu ekonomisko un sociālo attīstību; aicina Eiropas Komisiju nodrošināt, ka tiek pieņemti pasākumi, ar kuriem saglabā iztikas līdzekļus mazajiem banānu audzētājiem, kas ir visneaizsargātākie;
29. aicina ES iestādes ātri īstenot nesen pieņemto priekšlikumu par USD 1 miljarda piešķiršanu pārtikas cenu mehānismam, neveicot atbilstīgus samazinājumus divpusējas palīdzības budžetos, un aicina atkal iekļaut pārtikas ražošanas jautājumu starptautiskās palīdzības programmā saskaņā ar Kotonū Partnerattiecību nolīguma 23. panta d) punktu;
30. aicina ES un ĀKK valstis izstrādāt mehānismus un stratēģijas, lai mazinātu izejvielu cenu nepastāvības negatīvo ietekmi un pēc iespējas veicinātu ĀKK valstu tautsaimniecības vietējo un piegādātājnozaru dažādošanu; atzīst, ka tehnoloģijas un uzņēmējdarbības zināšanu tālāk nodošana var pozitīvi ietekmēt attīstību; aicina ĀKK valstis un ES dalībvalstis īstenot centienus, lai pastiprinātu saikni ar vietējām ražošanas darbībām, veicinot tehnoloģijas tālāk nodošanu un nodrošinot apmācības iespējas vietējam darbspēkam;
31. uzsver steidzamo vajadzību ES un ĀKK valstīm izstrādāt visaptverošas un efektīvas stratēģijas, lai novērstu dabas katastrofu radītās ārkārtas situācijas lauksaimniecības nozarē;
32. uzdod līdzpriekšsēdētājiem nosūtīt šo rezolūciju ĀKK un ES Ministru padomei, Komisijai, G20 valstu valdībām un šo valstu grupas sekretariātam.

⁽¹⁾ ĀKK valstu un valdību vadītāju 4. augstākā līmeņa sanāksme 2004. gada 23. un 24. jūnijā Maputo (Mozambika) — Maputo deklarācija "Kopā veidojot mūsu nākotni" (dok. ACP/28/010/04 [fin.]), pieņemta 2004. gada 24. jūnijā Maputo.

REZOLŪCIJA ⁽¹⁾**par miera, drošības, stabilitātes un pārvaldes nodrošināšanu un veicināšanu Somālijā**

ĀKK un ES Apvienotā parlamentārā asambleja,

- kuras sanāksme notika Prāgā (Čehijas Republika) no 2009. gada 6. līdz 9. aprīlim,
- ņemot vērā Apvienotās parlamentārās asamblejas Reglamenta 17. panta 2. punktu,
- ņemot vērā ANO 1988. gada 10. marta Konvenciju, lai apkarotu nelikumīgas pret jūras navigācijas drošību vērstas darbības,
- ņemot vērā Eiropas Savienības vārdā veikto ES Padomes prezidentvalsts 2009. gada 3. februāra deklarāciju par Somāliju,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes rezolūcijas Nr. 1814 (2008), 1816 (2008) un 1844 (2008) par Somāliju,
- ņemot vērā augstā pārstāvja kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā un Eiropas Savienības Padome ģenerālsēdētāja *Javier Solana* 2009. gada 23. februāra un 4. aprīļa paziņojumus un Eiropas Komisijas locekļa *Louis Michel* 2008. gada 26. februāra paziņojumu,
- ņemot vērā Āfrikas Savienības Izpildpadomes 2009. gada 30. janvārī Adisabebā pieņemtos lēmumus un deklarāciju,
- ņemot vērā komunikē, ko sagatavoja 2009. gada 4. februārī Adisabebā notikušajā Āfrikas Savienības valstu un valdību vadītāju augstākā līmeņa sanāksmē,
- ņemot vērā deklarāciju, ko pieņēma Starpvaldību attīstības iestādes (IGAD) Valstu un valdību vadītāju asamblejas 13. ārkārtas sēdē, kura notika 2008. gada 29. oktobrī Nairobi (Kenijā),
- ņemot vērā komunikē, ko pieņēma 2009. gada 27. janvārī Adisabebā (Etiopijā) notikušajā IGAD Ministru padomes 32. ārkārtas sēdē,
- ņemot vērā ĀKK Vēstnieku komiteja ziņojumu par ĀKK grupas nākotni, ko pieņēma 2007. gada 10.–14. decembrī Briselē (Beļģijā) notikušajā ĀKK Ministru padomes 86. sēdē,
- ņemot vērā ĀKK Sekretariāta projektu par rādītāju izstrādi reģionālo integrācijas procesu novērtēšanai un uzraudzībai sešos ĀKK reģionos,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. jūnija un 2008. gada 20. novembra rezolūcijas par stāvokli Somālijā ⁽²⁾ un tā iepriekšējās rezolūcijas par Somāliju,
- ņemot vērā Āfrikas Parlamentu savienības 2008. gada 30. novembrī pieņemto rezolūciju par stāvokli Somālijā,
- ņemot vērā Āfrikas Savienības 2008. gada 10. decembra deklarāciju un 2008. gada 22. decembra komunikē,
- ņemot vērā to, ka 2008. gada 26. oktobrī tika parakstīti dokumenti par bruņotas konfrontācijas pārtraukšanas ieviešanas kārtību un kopīga deklarācija par Pārejas federālās valdības un Somālijas atkalatbrīvošanas alianses kopīgajiem politiskajiem mērķiem,

⁽¹⁾ Pieņemta ĀKK un ES Apvienotajā parlamentārajā asamblejā 2009. gada 9. aprīlī Prāgā (Čehijas Republika).

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0313 un P6_TA(2008)0569.

- ņemot vērā secinājumus, ko pieņēma Starptautiskās kontaktgrupas Somālijas jautājumos 14. sanāksmē, kura notika 2009. gada 26. un 27. februārī un kuru vadīja ANO īpašais pārstāvis Somālijai *Ahmedou Ould-Abdallah*,
- A. apstiprinot, cik svarīgi ir ievērot Somālijas teritoriālo integritāti, suverenitāti, politisko neatkarību un vienotību;
- B. tā kā pēdējos 17 gadus Somālija ir brūkoša valsts un tā kā stāvoklis šajā valstī ir pasliktinājies tiktāl, ka tā pārdzīvo vienu no pasaules smagākajām humanitārajām un drošības krīzēm;
- C. tā kā 2008. gada 9. jūnijā Džibutijā Pārejas federālā valdība un Somālijas atkalatbrīvošanas alianse parakstīja vienošanos par varas dalīšanu; tā kā Džibutijas miera procesa sākotnējais mērķis bija uzsākt visaptverošu nacionālo izlīgumu un izveidot stipru un iekļaujošu politisko savienību, kas varētu nodrošināt mieru, panākt izlīgumu valstī un atjaunot centralizētu valsts varu;
- D. tā kā miera procesu vēl vairāk apgrūtināja nesaskaņas Pārejas federālajā valdībā un Somālijas atkalatbrīvošanas alianse, kā arī tādu radikālu kaujinieku grupu kā, piemēram, *Al-Shabab*, attīstība, kuras vēl nav iesaistītas miera procesā un kuras šobrīd kontrolē vairākas Somālijas daļas, tostarp *Baidoa* pilsētu — bijušo parlamenta mītnes vietu;
- E. tā kā visas Somālijas konfliktā iesaistītās puses vēl joprojām īsteno cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumus, proti, spīdzināšanas un necilvēcīgu apiešanos, izvarošanas, nāves sodus bez tiesas sprieduma, patvaļīgas aizturēšanas un uzbrukumus civiliedzīvotājiem, žurnālistiem un cilvēktiesību aizstāvjiem, kā arī civilajai infrastruktūrai;
- F. tā kā pēdējo gadu laikā ir notikuši nopietni cilvēktiesību pārkāpumi, kas vērti pret Somālijas bērniem, — sākot ar bērnu nogalināšanu un izvarošanu un beidzot ar bērnu vervēšanu armijā un humānās palīdzības liegšanu tiem, kam tā ir nepieciešama;
- G. tā kā kopš 2007. gada februāra apmēram 340 000 somāļu ir devušies bēgļu gaitās Mogadišas kauju dēļ, savukārt 2,6 miljoniem somāļu — apmēram 35 % iedzīvotāju — ir nepieciešama humānā palīdzība un 1,3 miljoni iedzīvotāju ir pārvietoti; tā kā daudzus bēgļus, kas pameta Somāliju, apzaga, izvaroja vai piekāva algoti kaujinieki;
- H. paužot atzinību par to, ka Kenija *Daadab* bēgļu nometnēs ir uzņēmusi apmēram 250 000 bēgļu; tā kā simtiem somāļu ir noslikuši, mēģinot šķērsot Adenas līci, lai nokļūtu Jemenā, un daudzus ir pametuši jūrā tirgotāji, kas nodarbojas ar cilvēku nelegālu pārvešanu;
- I. tā kā Etiopija izveda savu karaspēku no Somālijas, ievērojot ANO atbalstīto miera vienošanos starp nestabilo pārejas valdību un galveno opozīcijas spēku mēreno spārnu; tā kā Etiopijas karaspēka izvešana (neskatoties uz to, ka tā rada bažas par varas vakuuma izraisītu nestabilitāti) un jaunā prezidenta ievēlēšana paver iespēju panākt izlīgumu Somālijā; tā kā Āfrikas Savienības Misijai Somālijā (*AMISOM*), kuru, sākot ar 2007. gada martu, sākotnēji norīkoja Mogadišā, tagad būs jādarbojas vienatnē uz vietas;
- J. tā kā pret civiliedzīvotājiem un humānās palīdzības organizāciju darbiniekiem vērstie vardarbības akti, pārkāpjot starptautiskos tiesību aktus cilvēktiesību jomā, kā arī uzbrukumī *AMISOM* darbiniekiem un pozcijām un to grupējumi veiktie vardarbības akti un izteikti draudi, kuri cenšas graut politisko procesu, traucē *AMISOM* operācijām un negatīvi ietekmē mieru un stabilitāti reģionā;
- K. tā kā apmēram 10 000 bēgļu — skaitlis, kas turpmāko nedēļu laikā, visticamāk, sasniegs 25 000, — kopš šī gada sākuma ir nonākuši pierobežas pilsētā *Dolo Ado*, kas atrodas Somali reģionā Etiopijā; tā kā šie bēgļi ir galvenokārt sievietes un bērni, kas bēgļu gaitās devušies pēc Etiopijas karaspēka izvešanas;
- L. tā kā pēdējo triju gadu laikā ir ievērojami pieaudzis veiksmīgi īstenotu pirātu uzbrukumu skaits (2006. gadā — 10 uzbrukumi, 2007. gadā — 35, 2008. gadā — 43 un 2009. gadā — pagaidām 9), kā arī ķīlnieku ņemšanas un kuģu sagrābšanas skaits;

- M. tā kā pirātisms starptautiskajos ūdeņos aizvien vairāk apdraud cilvēku dzīvību un drošību, kā arī humānās palīdzības piegādi, jo īpaši ūdeņos ap Somāliju un citām Āfrikas raga valstīm; tā kā šie pirātisma un bruņotas laupīšanas akti notiek Somālijas pastāvīgā konflikta un politiskās nestabilitātes dēļ;
- N. tā kā plaša mēroga nelegālā zvejniecība Somālijas ūdeņos arī veicina pirātisma aktus un iznīcina pārtikas resursu, kas ir būtiski svarīgs somāļiem un vietējo zvejnieku ienākumu radīšanai;
- O. tā kā saskaņā ar ANO Vides programmas (UNEP) ziņojumu Somālijas piekrastē, pilnīgi ignorējot vietējo iedzīvotāju veselību un vides saglabāšanu, ir nelegāli noglabāts liels daudzums toksisko atkritumu, kas noplūst apkārtējā vidē;
- P. tā kā saskaņā ar šo pašu ziņojumu daļa atkritumu, kas tiek izgāzti jūrā, nāk no Eiropas Savienības un šie atkritumu nodara neatgriezenisku kaitējumu cilvēka veselībai un videi reģionā, tādējādi rupji pārkāpjot cilvēktiesības;
- Q. tā kā pirātisma dēļ Pasaules pārtikas programmai nācās pārtraukt pārtikas atbalsta piegādi Somālijai, tādējādi pasliktinot jau tā nestabilo humanitāro stāvokli;
- R. tā kā 2008. gada 8. decembrī ES uzsāka jūras operāciju *EU NAVFOR Somālija* (jeb operāciju *Atalanta*), lai aizsargātu Pasaules pārtikas programmas jūras konvojus un citus tirdzniecības kuģus, kuri kursē Somālijas ūdeņos;
- S. tā kā pirātismu nevar uzveikt tikai ar militāriem līdzekļiem, bet tā uzveikšana ir atkarīga galvenokārt no sekmīgas miera, attīstības un valstu veidošanas veicināšanas Somālijā,

Nesenie politiskie notikumi

1. pauz stingru atbalstu progresam, kas panākts kopš 2008. gada decembra, jo īpaši paplašināta un iekļaujotāka parlamenta izveidei, pārejas perioda pagarināšanai, *Sheikh Sharif Sheikh Ahmed* ievēlēšanai par prezidentu, kā arī ministru prezidenta un ministru iecelšanai; atzīst un atbalsta šo jauno procesu, kas ir Somālijas uzsākts un vadīts miera un izlīguma process;
2. īpaši atzinīgi vērtē valdības un parlamenta pārcelšanu un Mogadišu, kā arī valdības un parlamenta apņemšanos turpināt Džibutijas miera procesu; uzsver steidzamo nepieciešamību nodrošināt mērķtiecīgu un koordinētu atbalstu, lai pievērstos savstarpēji saistītajām saskaņotajām prioritātēm politikas, drošības, atjaunošanas, cilvēktiesību un iestāžu izveides jomā; uzskata, ka tas ir svarīgs solis ceļā uz darboties spējīgas administrācijas izveidi Somālijā;
3. atzinīgi vērtē 2009. gada februārī panākto pamieru; aicina visus Somālijas politiskos dalībniekus un iesaistītās puses iesaistīties miera procesā un atturēties no jauniem vardarbības aktiem;
4. aicina pilsoniskās sabiedrības organizācijas un jo īpaši sieviešu organizācijas iesaistīties nacionālajā dialogā un nacionālā izlīguma procesā;
5. uzsver steidzamo nepieciešamību visā valstī atjaunot likumību un kārtību, tostarp starptautiski atzītu cilvēktiesību un starptautisko tiesību aktu cilvēktiesību jomā ievērošanu; atzīmē, ka prezidents *Sheikh Sharif Sheikh Ahmed* ir piekritis šariata likumu ieviešanai; uzsver, ka šariata likumi ir jākodificē, lai nepieļautu to nepareizu interpretāciju, pārkāpjot cilvēktiesības, un norāda arī, ka, ieviešot jebkādas likumdošanas izmaiņas, ir jāievēro cilvēktiesības un jo īpaši sieviešu tiesības;
6. aicina jauno vadību izstrādāt un ieviest plānu, kura mērķis ir nekavējoties izveidot dzīvotspējīgas iestādes, ievērojot laika grafiku, kas paredzēts, Pārejas federālās hartas darbības laiku pagarinot līdz 2011. gada augustam;

Džibutijas nolīgums un starptautiskās kopienas atbildība

7. izsaka pateicību Džibutijas valdībai par to, ka Somālijas miera procesā tā darbojas kā starpnieks un vidutājs, un par tās darbu stabilitātes un miera labā, lai atjaunotu kārtību reģionā;
8. izsaka pateicību Kenijai par tās līdzdalību, organizējot un darbojoties starpnieka lomā Somālijas izlīgumu konferencē, kura notika IGAD vadībā un kurā tika panākta Pārejas federālās valdības izveide; pievienojas Āfrikas Savienības izteiktajai pateicībai par Etiopijas ieguldījumu un tās apņemšanos panākt noturīgu Somālijas konflikta risinājumu;
9. aicina starptautisko kopienu stiprināt ANO ieroču embargo un uzraudzīt lidostas un ostas ar mērķi nodrošināt, ka valstī nelegāli nononāk ieroči, lai tādējādi uzlabotu vispārējo drošības stāvokli;
10. aicina visas konflikta puses pārtraukt pret civiliedzīvotājiem vērstos uzbrukumus, neizteikt nogalināšanas draudus, pārtraukt izvarošanu, nelikumīgus arestus, cilvēku nolaupīšanu, iebaidīšanu un civiliedzīvotāju aplaupīšanu un pilnībā ievērot Ženēvas Konvenciju kopējo 3. pantu; aicina Eiropas Komisiju un Padomi atbalstīt centienus, kuru mērķis ir ieviest piemērotus sodus personām, kas ir atbildīgas par šādiem nodarījumiem;
11. aicina ANO Drošības padomi stiprināt cilvēktiesību situācijas novērošanu un informēšanu par to, sniegt atbalstu un konsultācijas pārejas laika federālajām iestādēm un atbalstīt cilvēktiesību aizstāvjus visā Somālijā;
12. aicina Starptautisko kontaktgrupu Somālijas jautājumos, Āfrikas Savienību un līdzekļu devējas valstis, kas sadarbojas ar Pārejas federālo valdību, tostarp ES, Norvēģiju un ASV, atbalstīt mehānismus, lai izmeklētu starptautisko cilvēktiesību un tiesību aktu cilvēktiesību jomā pārkāpumus Somālijā kopš 1991. gada;
13. atzinīgi vērtē Pārejas federālās valdības apņemšanos ieviest efektīvu un atbildīgu pārvaldību, pamatojoties uz vispārējiem principiem, ar kuriem iepazīstināja Starptautiskās kontaktgrupas sanāksmē Ņujorkā 2008. gada decembrī; atzinīgi vērtē arī to, ka Somālijas pārejas laika iestādes aicināja visas Somālijas iedzīvotājus gan Somālijā, gan ārpus tās pievienoties izlīguma procesam;
14. atzinīgi vērtē Starptautiskās kontaktgrupas lēmumu sniegt regulāru informāciju par sešu mēnešu rīcības plāniem, kas izstrādāti sadarbībā ar Pārejas federālo valdību; stingri atbalsta Starptautiskās kontaktgrupas aicinājumu veicināt ar papildu resursu palīdzību ātras atjaunošanas iniciatīvas, piemēram, darba vietu radīšanu, sociālo pakalpojumu sniegšanu un pasākumus iztikas līdzekļu nodrošināšanai, kurām būtu nekaņvejoša ietekme uz somāļu labklājību, drošības atmosfēru un Somālijas stabilitāti nākotnē, un aizsargāt politisko un finanšu ieguldījumu, kuru starptautiskā kopiena jau ir sniegusi;
15. aicina Padomi un Komisiju arī turpmāk sniegt atbalstu iestāžu veidošanai Somālijā; mudina stiprināt AMISOM un savlaicīgi izvietot ANO stabilizācijas spēkus, līdzko to atļaus politiskie un drošības apstākļi;

AMISOM loma

16. aicina ANO ģenerālsēkretāru nekavējoties izveidot īpašu fondu AMISOM atbalstam līdz laikam, kad ANO izvietos miera uzturēšanas misiju;
17. mudina — jo īpaši pēc Etiopijas spēku izvešanas — AMISOM un jebkurai tai sekojošai ANO miera uzturēšanas misijai piešķirt pilnvaras aizsargāt civiliedzīvotājus, tostarp sievietes, bērnus un iekšzemē pārvietotās personas, paredzot stipru cilvēktiesību komponentu un nodrošinot spējas uzraudzīt un izmeklēt cilvēktiesību pārkāpumus, kā arī ziņot par tiem;

18. izsaka pateicību Āfrikas valstīm, jo īpaši Ugandai un Burundi, par to veiktajiem pasākumiem un nosoda nesenos uzbrukumus, kuru laikā tikai nogalināti un ievainoti vairāki Ugandas un Burundi karavīri no AMISOM, kā arī daudzi civiliedzīvotāji; atbalsta AMISOM un tās spēku, kas darbojas ļoti grūtos apstākļos, pastāvīgo iesaistīšanos un aicina Somālijas iesaistītās puses atbalstīt tos, kas darbojas, lai panāktu mieru un stabilitāti šajā valstī;

Humanitārie aspekti un cilvēktiesības

19. mudina jauno valdību nekavējoties veikt visus nepieciešamos un piemērotos pasākumus, lai nepieļautu pašreizējās humanitārās krīzes padziļināšanos, un nodrošināt drošību un mieru, pārtraucot konfliktu, kas ir izraisījis iedzīvotāju pārvietošanos, cilvēciskos un materiālos zaudējumus, nepilnīga uztura problēmas un slimības;
20. nosoda pēdējo mēnešu laikā aizvien biežāk notiekošos pret humānās palīdzības organizāciju darbiniekiem vērstos uzbrukumus, kuri ir nopietni apgrūtinājuši palīdzības operācijas un negatīvi ietekmējuši humanitāro stāvokli Somālijā; mudina jauno valdību veikt visu nepieciešamo, lai nodrošinātu humānās palīdzības organizāciju piekļuvi un palīdzību konflikta skartajiem iedzīvotājiem šajā valstī, un veikt efektīvus pasākumus, lai garantētu vietējo un starptautisko humānās palīdzības organizāciju darbinieku drošību;
21. aicina ANO Humanitāro koordinatoru Somālijā apspriest humānās palīdzības pieejamību neatkarīgi no Džibutijas miera procesa, to sniedzot katram ģeogrāfiskajam apgabalam atsevišķi, paātrināt pārtikas piegādi un atvieglot smago humanitāro stāvokli; aicina visas iesaistītās valdības nodrošināt visiem Somālijas bēgļiem, kas atrodas reģionā, pilnīgu piekļuvi humānajai palīdzībai un mudina starptautisko kopienu stiprināt tās atbalstu;
22. aicina jauno valdību pēc iespējas ātrāk pievērsties tiesiskuma jautājumu risināšanai, lai pārtrauktu neso-dāmību, jo Somālijas iedzīvotāji kopumā un sievietes jo īpaši kļūst par cilvēktiesību pārkāpumu, tostarp nogalināšanas, izvarošanas un spīdzināšanas, upuriem;
23. aicina ES sniegt visu nepieciešamo atbalstu, lai Somālijā tiktu izveidota noturīga demokrātiska valdība, un arī turpmāk palīdzēt pašreizējai Somālijas valdībai, lai tā varētu nostiprināt tās kontroli visā valstī un nodrošināt tiesiskumu, ievērojot tās starptautiskās saistības cilvēktiesību jomā;

Pirātisms

24. stingri nosoda visus pirātisma un bruņotas laupīšanas aktus, jo īpaši Somālijas piekrastes tuvumā;
25. atzinīgi vērtē pirātisma apkarošanas operācijas *Atalanta* ietvaros notikušo ES kuģu izvietošanu, kas palīdzēja strauji samazināt uzbrukumu skaitu šogad; aicina nodrošināt efektīvu darbību saskaņošanu ar citiem jūras spēku formējumiem reģionā, jo īpaši ASV, Krievijas un Ķīnas formējumiem; un lūdz izvērst *Atalanta* operāciju darbību arī Indijas okeāna rietumu daļā, kurā pirāti ir atsākuši savu darbību;
26. aicina Pārejas federālo parlamentu un jauno Pārejas federālo valdību sadarbībā ar ANO un Āfrikas Savienību pirātisma un bruņotas laupīšanas aktus, kas paveikti Somālijas piekrastes tuvumā un kas vērsti pret humāno palīdzību transportējošiem kuģiem, uzskatīt par noziedzīgiem nodarījumiem, kuru īstenotāji ir jāsauc pie atbildības atbilstoši spēkā esošajiem starptautisko tiesību aktiem;
27. atzinīgi vērtē to, ka 2009. gada 14. janvārī tika izveidota ANO Kontaktgrupa jautājumiem saistībā ar pirātismu Somālijas piekrastes tuvumā;
28. stingri iesaka ES atbalstīt jauno Somālijas valdību un citas iesaistītās puses, lai uzlabotu zvejniecības darbību pamata infrastruktūru, jūras resursu saglabāšanu un atkritumu apsaimniekošanu, tādējādi veicinot nodarbinātību, kas palīdzēs samazināt jauniešu iesaistīšanos pirātismā un kaujinieku grupējumu darbībā;

Nelegālā zvejniecība, toksiskie atkritumi un cilvēku tirdzniecība

29. stingri nosoda nelegālo zvejniecību Somālijas ūdeņos un aicina ES risināt nelegālās zvejniecības problēmu, ātri ieviešot jaunus 2009. gadā pieņemtos noteikumus par izsekojamību, uzraudzību un sodiem;
 30. aicina ANO un Eiropas Komisiju pilnīgi izmeklēt jautājumu par toksisko atkritumu izgāšanu Somālijas piekrastē, noteikt atbildīgās puses visos līmeņos, atbalstīt centienus nodot tiesai tos, kas atbildīgi par šiem ekoloģiskajiem noziegumiem, un nodrošināt, ka vides piesārņojuma jautājums tiek pienācīgi risināts;
 31. aicina *UNEP* turpināt izmeklēšanu un sniegt izsmeltošu un precīzu novērtējumu par problēmas apmēriem, jo tas ir ļoti svarīgi Somālijas nākotnei;
 32. nosoda visus cilvēku tirdzniecības aktus, kas notiek Somālijas piekrastes tuvumā;
 33. uzdod līdzpriekšsēdētājiem nosūtīt šo rezolūciju ĀKK un ES Padomei un Eiropas Komisijai, ES un ĀKK valstu parlamentiem, Somālijas prezidentam un parlamentam, Āfrikas Savienības prezidentvalstij un Komisijai, Panāfrikas parlamentam un ANO ģenerālsekretāram.
-

Ceturtdienas, 2009. gada 9. aprīļa, sēdes protokols

1. Aizstājēji	8
2. Protokolu apstiprināšana sanāksmei, kas notika trešdien, 2009. gada 8. aprīlī, no rīta un pēcpusdienā	8
3. Darbsemināru kopsavilkuma ziņojumi	8
4. Goda priekšsēdētāja iecelšana	8
5. Balsojums par rezolūcijas priekšlikumiem, kas iekļauti triju pastāvīgo komiteju ziņojumos	8
6. Balsojums par steidzamiem rezolūciju priekšlikumiem	9
7. ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 18. sesijas laiks un vieta	9
8. Citi jautājumi	9
I pielikums — Apvienotās parlamentārās asamblejas locekļu saraksts alfabēta secībā	10
II pielikums — Apmeklējuma reģistrs 6.–9. aprīļa sesijai Prāgā (Čehijas Republikā)	14
III Pielikums — Pirmdienas, 2009. gada 6. aprīļa, sēdes protokola pielikums	18
IV Pielikums — Pieņemtās rezolūcijas	19
— Rezolūcija par problēmām, nodrošinot dažādu etnisko grupu, kultūru un reliģiju demokrātisku līdzāspastāvēšanu ĀKK un ES valstīs	19
— Rezolūcija par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem (EPN) un to ietekmi ĀKK valstīs	24
— Rezolūcija par klimata pārmaiņu izraisītajām sociālajām un ekoloģiskajām sekām ĀKK valstīs	31
— Rezolūcija par Kotonū nolīguma nozīmi pārtikas nodrošinājuma un finanšu krīzes risināšanā ĀKK valstīs	38
— Rezolūcija par miera, drošības, stabilitātes un pārvaldes nodrošināšanu un veicināšanu Somālijā	43

Abonementa cenas 2009. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 000 gadā (*)
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 mēnesī (*)
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 700 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 70 mēnesī
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 40 mēnesī
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 500 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, CD-ROM, 2 izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 360 gadā (= EUR 30 mēnesī)
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

(*) Atsevišķi drukātie eksemplāri:
1 līdz 32 lappuses: EUR 6
33 līdz 64 lappuses: EUR 12
vairāk nekā 64 lappuses: cena pēc pieprasījuma

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnija *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Publikāciju biroja maksas izdevumi ir pieejami pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

